

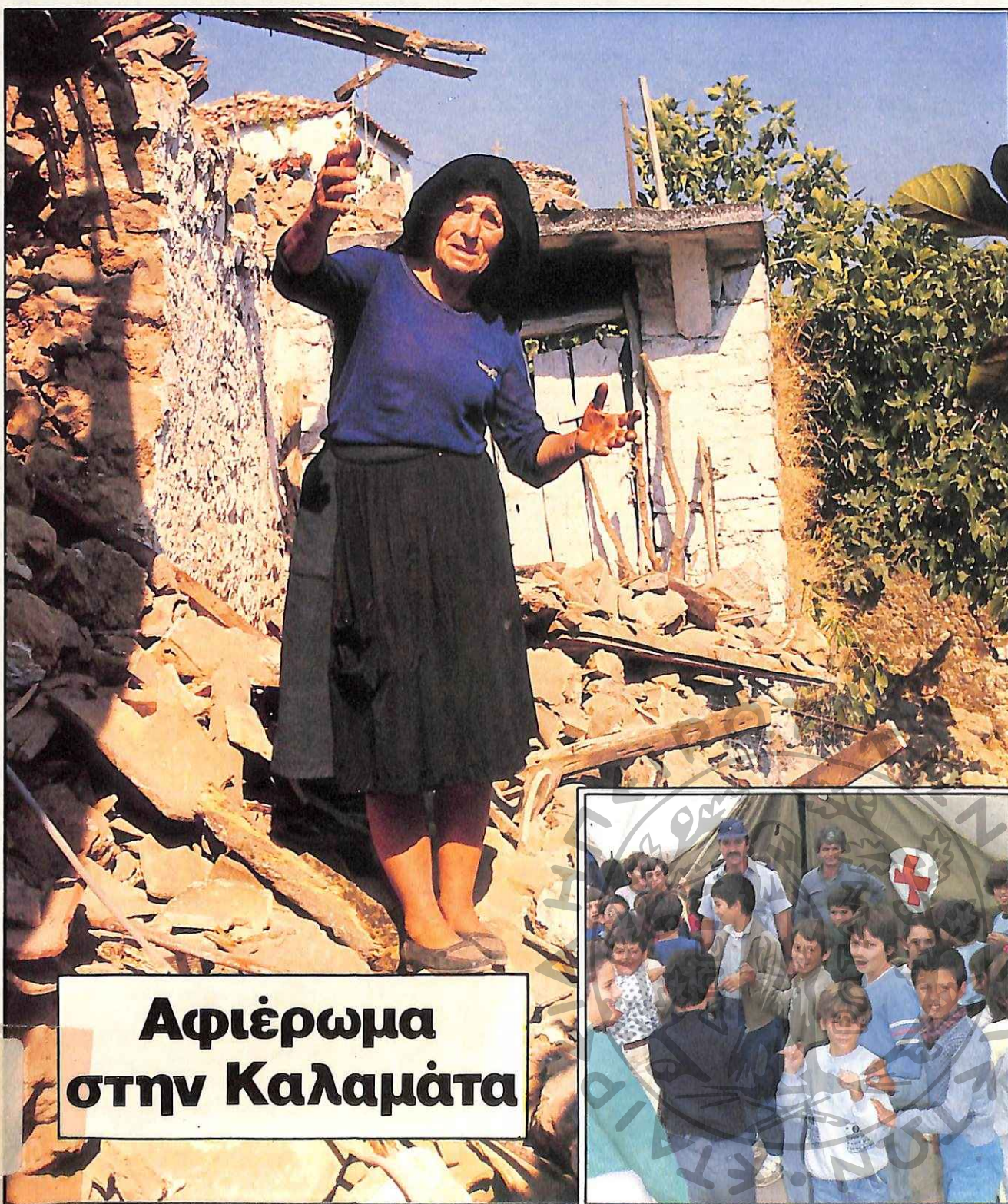
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1986

CROIX-ROUGE HELLENIQUE DE LA JEUNESSE HELLENIC RED CROSS YOUTH

**Αφιέρωμα
στην Καλαμάτα**

Ο Ερυθρός Σταυρός βοηθάει παντού

Παντού όπου η ανάγκη το καλεί, ο Ερυθρός Σταυρός απεύδει να προσφέρει τη βοήθειά του. Χωρίς, διακρίσεις. Χωρίς εξαιρέσεις. Στα βάθη της Αφρικής, στην Αιθιοπία, στη Ζάμπια, στην Ουγκάντα, οπουδήποτε, ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός είναι παρών.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 8832351
Α' Περίοδος 1924-1941 Β' Περίοδος - Έτος 43ο

Αρ. Τεύχους 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1986

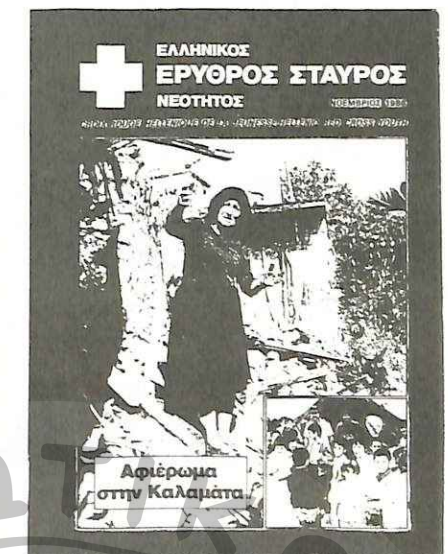
Τιμή φύλλου Δρχ. 30

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
- ΕΡΑΝΟΣ '86: Οι Έλληνες έδωσαν πάλι το παρών	4
- Καινούργιο ξεκίνημα	5
- Ο ΕΕΣ στο πλευρό των θυμάτων του Εγκέλαδου	6
- G. Reid: Καλαμάτα, περιμένοντας το χειμώνα	9
- Οι νέοι, ελπίδα του Ε.Ε.Σταυρού	12
- Μ. Αναιμία: Η ημέρα εξάλειψης δεν είναι μακριά	13
- Ερυθροσταυρικές δραστηριότητες	14
- Ναι, δίνουμε ελπίδα και με μια μόνο κάρτα	17
- Εκατό παιδιά πέθαναν από το ξύλο	18
- Με το χαμόγελο στα χείλη	21
- Όταν πήραμε την Κορυτσά	22
- ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ: Η Ολυμπιάδα του 1996, Ελληνικό δικαίωμα	24
- Παράρτημα στην αγγλική	25
- Παράρτημα στη γαλλική	26
- ΔΟΚΙΜΙΟ: Οι νέοι του σήμερα, ηγέτες του 21ου αιώνα	27
- ΜΟΥΣΙΚΗ: Κάτι αρχίζει να κινείται	30
- Το ταχυδρομείο μας	31
- Πνευματικά παιχνίδια	32
- Π. ΚΑΣΤΡΑΚΙΔΟΥ: Μια μεγάλη απώλεια	35

CONTENTS

	page
- A new departure	5
- The Red Cross standing by the side of the Earthquake victims	6
- George Reid: Kalamata, waiting for the winter	9
- Thalassaemia will be beaten	13
- Hope with a card	17
- Dedication to 1940	21
- Supplement in English	25
- Supplement in French	26

Το εξώφυλλό μας

Μια τραγική φιγούρα μέσα στα χαλάσματα της Καλαμάτας. Αλλά ο ΕΕΣ έσπευσε γρήγορα και τα συνεργεία μας -ένθετη φωτογραφία- σκόρπισαν πάλι την ελπίδα, χάρη και στη συνδρομή του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και πολλών αδελφών εθνικών οργανώσεων. Κατατοπιστικό ρεπορτάζ -και ένα άρθρο αξιωματούχου της League- δημοσιεύονται στις σελίδες 6-11.

Το έντυπο εκδίδεται με την ευθύνη Συντακτικής Επιτροπής, υπό την εποπτεία του Προέδρου του ΕΕΣ κ. Γκ. ΠΕΤΜΕΖΑ και του αρμόδιου Αντιπροέδρου κ. Α. ΜΑΡΤΙΝΗ με την συνεργασία του Γραφείου Τύπου του ΕΕΣ. Σύμβουλος Εκδόσεως Γ. ΒΕΛΑΧΟΥΤΑΚΟΣ. Στοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία ΕΠΤΑ-ΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ, Αρδηττού 12-14 Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή δρχ. 360. Εμβάσματα, συνδρομές, αλληλογραφία: Περιοδικό ΕΕΣ Νεότητος, Αλκιβιάδου 4 Αθήνα 104 39.

Οι καλλιτέχνες Άννα Καλουτά, Κλειώ Δενάρδου, Κώστας Βενετσάνος και Α. Μαραβελάκης συνοδεύουν τις εθελόντες του Ε.Ε.Σ. στο κοινωνικό τους έργο. Τον έρανο του Ε.Ε.Σ.

Οι Ελληνες έδωσαν πάλι το παρών

Ο Ελληνικός λαός, έχει από χρόνια δείξει πόσο εκτιμά το έργο του ΕΕΣ και πάντοτε απευθύνει να του συμπαρασταθεί όπου και όπως μπορεί.

Το ίδιο έγινε και με τον εφετεινό έρανο. Στις τρεις ημέρες που τα ερατικά συνεργεία επισκέπτονταν τα αθηναϊκά σπίτια, καταστήματα και γραφεία, είχαν αμέτρητες ευκαιρίες να διαπιστώσουν με πόση προθυμία, γενναιοδωρία και ζεστασιά όλοι ήταν έτοιμοι να δώσουν πάλι το παρών, να βοηθήσουν στις τεράστιες δαπάνες που συνεπάγεται το ποικιλόμορφο κοινωνικό έργο του Ερυθρού Σταυρού.

Το ίδιο συνέβη και στις άλλες πόλεις και τα χωριά της Ελλάδος, που ο έρανος ακολούθησε. Παντού η ίδια προθυμία, η ίδια ενθουσιώδης διάθεση και συμμετοχή.

Το αποτέλεσμα, φάνηκε και στα απολογιστικά στοιχεία του έρανου, όπου εφέτος παρατηρείται μία σημαντική αύξηση των εσόδων.

Η Διοίκηση του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, αισθάνεται υποχρεωμένη να ευχαριστήσει άλλη μία φορά και από τις στήλες του περιοδικού όλους τους Έλληνες, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πάντοτε βρίσκονται κοντά του, για την αντιμετώπιση των αναγκών της μεγάλης προσφοράς προς τον πάσχοντα, τον τραυματία, τον καταστραμμένο από θεομηνίες...

Ιδιαίτερα επίσης ευχαριστεί η Διοίκηση του ΕΕΣ τα μαζικά μέσα ενημέρωσης και τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο όλης της χώρας, που πρόβαλαν τόν έρανο, τους υψηλούς σκοπούς του και την σημασία της για μια

ακόμη φορά επιδείξεως φιλαλληλίας και προσφοράς. Τέλος, ευχαριστίες απευθύνονται και προς την Ελληνική Αστυνομία, που τόσο βοήθησε και συμπαραστάθηκε στο έργο των ερατικών συνεργείων.

Όπως και τους Ερυθροσταυρίτες και τις Ερυθροσταυρίτισσες, τις εθελοντές αδελφές, τη μαθητική νεολαία, όλους όσοι κατέβαλαν επί ημέρες άοκνες προσπάθειες για την επιτυχία του έρανου.

Πρέπει τέλος να εξαρθεί η προσφορά πολλών δημοφιλών καλλιτεχνών, όπως η Άννα Καλουτά, η Κλειώ Δενάρδου, ο Κώστας Βενετσάνος και άλλοι, που βγήκαν στους δρόμους και αγωνίσθηκαν κι αυτοί για την εξασφάλιση ακόμη μεγαλύτερης συμπαραστάσεως του κοινού στον έρανο του ΕΕΣ.

Καινούργιο ξεκίνημα

Φίλες και Φίλοι

Η Διοίκηση του ΕΕΣ αισθάνεται υποχρεωμένη να ζητήσει συγγνώμη για την καθυστέρηση της κυκλοφορίας του περιοδικού μας και να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν το κυκλοφόρησε το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο.

Είχε γίνει από καιρό κοινή συνείδηση, ότι τα περιεχόμενα και ιδιαίτερα η εμφάνιση του περιοδικού, με την τόση παράδοση και σημασία, κυρίως για την Ερυθροσταυρική νεότητα, δεν ικανοποιούσαν πια τους αναγνώστες του.

Η ύλη χρειαζόταν εκσυγχρονισμό, αναμόρφωση και εμπλουτισμό με θέματα που κυρίως αφορούν την Νεότητα.

Τη σημερινή Νεότητα. Την τόσο ανήσυχη και ώριμη μαζί. Που χρειάζεται τη διαπαιδαγώγηση αλλά και την ψυχαγωγία. Τον προβληματισμό αλλά και την εκτόνωση. Την απλότητα αλλά όχι την απλοϊκότητα. Τη σοβαρότητα αλλά όχι τη σοβαροφάνεια.

Από την άλλη μεριά είχαμε λάβει τα μηνύματα ότι η εμφάνιση και το ύφος του περιοδικού χρειαζόνταν ριζική αναμόρφωση.

Το περιοδικό απευθύνεται βέβαια στην Νεότητα. Αλλά για να επιτελέσει σωστά την αποστολή του πρέπει να πείσει και τον περίγυρο των νέων.

Γι αυτό πρέπει να είναι σοβαρό μα όχι πομπώδες. Να προπαγανδίζει την δραστηριότητα του Ερυθρού Σταυρού και όχι της ηγεσίας του. Να προβάλλει ιδέες και όχι άτομα.

Έτσι σκεφτήκαμε φίλες και φίλοι.

Και αποφασίσαμε να αποτολμήσουμε την αναμόρφωση.

Το πρώτο βήμα ήταν ο καθορισμός του νέου θεσμικού πλαισίου και η αναγκαία στελέχωση.

Το περιοδικό μας, θα εκδίδεται με την ευθύνη συντακτικής επιτροπής στην οποία μετέχουν, πλέον, καταξιωμένοι επαγγελματίες δημοσιογράφοι. Η Επιτροπή αυτή τελεί υπό την άμεση εποπτεία του Προέδρου του ΕΕΣ και του καθ' ύλην αρμόδιου Αντιπροέδρου.

Το αμέσως επόμενο και πιο επικίνδυνο βήμα, ήταν ο αναπροσανατολισμός της ύλης και της δομής του περιοδικού ώστε αυτό να πάρει νέα μορφή και νέο ύφος.

Όλα αυτά απαίτησαν χρόνο και περισσότερο κόπο. Και σε συνδυασμό με την τραγωδία της

Καλαμάτας και τη διεξαγωγή του Πανελληνίου Εράνου που απασχόλησαν το σύνολο του δυναμικού του ΕΕΣ, συνετέλεσαν στην καθυστέρηση της έκδοσης.

Όμως παρ' όλη τη δίμηνη αναγκαστική αναβολή της έκδοσης οι συνδρομητές μας θα λάβουν τελικά περισσότερα τεύχη αφού αποφασίστηκε το περιοδικό μας να εκδίδεται σε μηνιαία βάση, όλο το χρόνο.

Δεν πρέπει να παραλείψουμε να πούμε ότι όλα αυτά θα γίνουν με λιγότερα έξοδα, πράγμα που επιτυγχάνεται με την κατάργηση και μόνο, του πολυέξοδου ένθετου και η οποία επεβλήθη όχι τόσο για την οικονομία καθ' εαυτή, αλλά για την εξυπηρέτηση της νέας φιλοσοφίας και αισθητικής που θέλουμε να διέπει αυτό το έντυπο.

Φίλες και Φίλοι

Το περιοδικό μας με τη νέα του μορφή παίρνει από σήμερα τον δρόμο της υλοποίησης και τίθεται στην κρίση των συνδρομητών και των φίλων του.

Η κριτική όλων μας είναι πολύτιμα απαραίτητη και θα λάβουμε σοβαρά υπόψη κάθε εποικοδομητική παρατήρηση.

Η συνεργασία όλων επίσης και ιδιαίτερα των νέων μας πρέπει να είναι πλούσια και μαζική, για να έχει το περιοδικό την αντιπροσωπευτικότητα που θα το καταξιώσει.

Με αυτές τις σκέψεις με πολύ ενθουσιασμό και περισσότερη αίσθηση ευθύνης ξανασυναντιόμαστε μέσω αυτών των στηλών μετά τη δίμηνη διακοπή.

Δεν πιστεύουμε πως φτάσαμε το τέλειο. Άλλωστε και οι δυνατότητες να υπήρχαν, δεν υπήρχε ο αναγκαίος χρόνος.

Από σήμερα δίνουμε το καινούργιο στίγμα μας. Και θα προσπαθούμε συνεχώς να βελτιωνόμαστε.

Ελπίζουμε ότι και ανταπόκριση θα βρούμε και στήριξη στην προσπάθειά μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Υ.Γ. Το τεύχος αυτό αφιερώνεται στην Καλαμάτα η οποία τόσα υπέστη από τα στοιχεία της φύσης αλλά και τόσα βοήθηκε από την Ερυθροσταυρική Κοινότητα και δέθηκε με αυτή. Το επόμενο εορταστικό τεύχος θα κυκλοφορήσει στις 8 Ιανουαρίου.

Ο Ε.Ε.Σ. στο πλευρό των θυμάτων του Εγκέλαδου

Η ώρα «μηδέν» για την Καλαμάτα και την περιοχή της, ήταν η 8.20 το βράδυ του Σαββάτου, 13 Σεπτεμβρίου. Η ήρεμη ώρα του σούρουπου, γέμισε ξαφνικά φρίκη, πόνο, οίμωγες. Ο σεισμός, ένας φοβερός και ύπουλος εχθρός, γκρέμισε τα σπίτια, σκότωσε ανθρώπους, τραυμάτισε άλλους και άφησε άστεγες χιλιάδες οικογένειες. Η καταστροφή ήταν μεγάλη και η απόγνωση μεγαλύτερη.

Αλλά όπως σε κάθε συμφορά, ο Ερυθρός Σταυρός έσπευσε αμέσως. Και έδωσε εντυπωσιακό παρών στην προσπάθεια για ανακούφιση, για βοήθεια, για συμπαράσταση. Από τις πρώτες ώρες, μαζί με το κράτος, μαζί με τις ένοπλες δυνάμεις, δίπλα στους ποινεμένους, στους εγκλωβισμένους, στους καταστραμμένους, βρέθηκαν και τα Ερυθροσταυρικά συνεργεία.

Το Σώμα Ειδικής Βοήθειας, αποτελούμενο από γιατρούς, διπλωματούχες και εθελόντριες αδελφές, Σαμαρείτες και ικανό διαθέσιμο υλικό, βρέθηκε γρήγορα στο Ελαιοχώρι, τη Μεσσήνη, το Σχοινοχώρι, το Καρβέλι και τα άλλα πληγωμένα χωριά, αλλά και μέσα στην Καλαμάτα και άρχισε τον αγώνα. Η άμεση κινητοποίησή του, είχε θετικά αποτελέσματα, διότι εγκαταστάθηκαν αμέσως σκηνές για την διαμονή των σεισμοπλήκτων, αλλά και για την στέγαση και λειτουργία ορισμένων δημοσίων υπηρεσιών. Επίσης, από το ίδιο κλιμάκιο διανεμήθηκε υλικό βοήθειας, όπως κουβέρτες, κρεβάτια κ.λπ.

Άμεση ήταν εξάλλου η βοήθεια στον εντοπισμό των τραυματιών και την περίθαλψή τους στους Σταθμούς Α' Βοηθειών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, καθώς και στο Νοσοκομείο του ΕΕΣ, τα οποία εγκαταστάθηκαν αμέσως και άρχισαν να λειτουργούν αποδοτικά.

Το κινητό νοσοκομείο του ΕΕΣ, δυναμικότητας 30 κλινών, πλήρως εξοπλισμένο και επανδρωμένο και η Αυτοκινούμενη Χειρουργική Μονάδα του ΕΕΣ, λειτούργησαν με ταχύτητα.

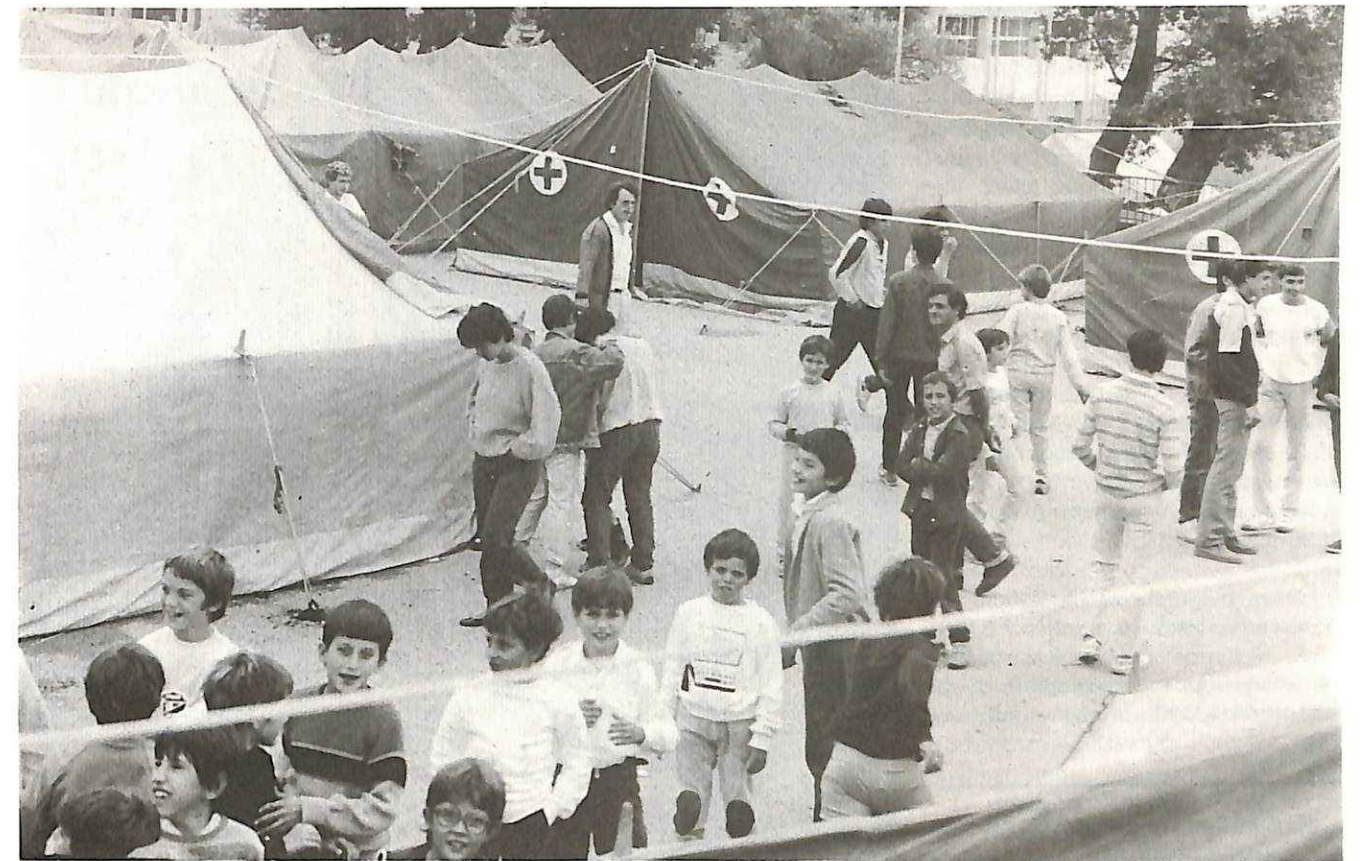

Άμεση διανομή ρουχισμού, κυρίως στα παιδιά, από τα συνεργεία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Στο έργο αυτό εβοήθησαν οι Διπλωματούχες και Εθελόντριες Αδελφές Αθηνών, οι Εθελόντριες Αδελφές Πατρών και Άργους, οι Σαμαρείτες και Σαμαρείτισσες Αθηνών, Θεσ/κης, και Πατρών, οι κοινωνικοί Λειτουργοί Αθηνών και Θεσ/κης, ο Ε.Ε.Σ. Λουτρακίου με πρόταση φιλοξενίας παιδιών σε ξενοδοχείο του Λουτρακίου, ο Ε.Ε.Σ. Καλαβρύτων με ανάλογη πρόταση φιλοξενίας στο Οικοτροφείο

του, και ο Ε.Ε.Σ. Βόλου με αντίστοιχη πρόταση. Τα ασθενοφόρα οχήματα του Ε.Ε.Σ. και όλο το τροχαίο δυναμικό του ασχολήθηκε εντατικά για μεταφορά τραυματιών, ασθενών, τροφίμων, ρουχισμού κ.λπ. συντηρώντας ρεύμα ανεφοδιασμού από Αθήνα προς Καλαμάτα και τοπική διανομή στα χωριά.

Η πλέον όμως ουσιαστική συνδρομή επετεύχθη κατόπιν συνεργασίας της

Τα Καλαματιανόπουλα, στεγάσθηκαν γρήγορα. Οι σκηνές με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, αποτελούν την προσωρινή λύση. Τώρα η ελπίδα ξανανθίζει.

Δ/σεως των Διεθνών Σχέσεων του Ε.Ε.Σ. με την League, προς εξασφάλιση βοήθειας από τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό και τους διαφόρους Εθνικούς Συλλόγους Ερυθρών Σταυρών και Ερυθρών Ημισελήνων.

Η προσφορά ήταν συγκινητική και αθρόα.

Από τον Ε.Ε.Σ. ελήφθη απόφαση όπως ζητηθεί η βοήθεια για την εγκατάσταση 600 κατοίκων του Ελαιοχωρίου, το οποίο είχε εντελώς καταστραφεί, σε καταυλισμό του Ε.Ε.Σ. καθώς και 2.000 μαθητών σε σκηνές, στη πόλη της Καλαμάτας.

Για τον σκοπό αυτό έγινε έκκληση προς την League η οποία απευθύνθηκε στους Ερυθρούς Σταυρούς και Ερυθράς Ημισελήνους διαφόρων κρατών, η ανταπόκριση των οποίων ήταν άμεση. Εκτός των ενεργειών της League εστάλη βοήθεια αμέσως και από ορισμένους άλλους Εθνικούς Συλλόγους. Τελικώς προσεφέρθη η εξής βοήθεια σε υλικά:

Τουρκία: 65 σκηνές

Βουλγαρία: 30 σκηνές, 1.000 κουβέρτες, 4.000 σεντόνια, 2.000 μαξιλαροθήκες.

Κύπρος: 520 κουβέρτες και μετα-

χειρισμένος ιματισμός.

Τσεχοσλοβακία: 2 υγειονομικές σκηνές και 500 κουβέρτες.

Αυστρία: 27 σκηνές και 200 ράντζα.

Δ. Γερμανία: 15 σκηνές μεγάλου μεγέθους, 1 μεγάλο ψυγείο-καταψύκτη, 2 γεννήτριες και 1 προκατασκευασμένη οικία μεγάλου μεγέθους.

Φινλανδία: 40 σκηνές.

Γιουγκοσλαβία: 300 σκηνές και 340 σεντόνια.

Σ. Ένωση: 9 σκηνές και 1.630 κουβέρτες.

Δανία: 2 μεγάλες σκηνές.

Σουηδία: 30 προκατασκευασμένα μικρά οικήματα κάμπινγκ.

Ελβετία: 6 μεγάλες σκηνές.

Ιρλανδία: 358.000 δρχ.

Έγινε επίσης και χρηματική συνεισφορά Συλλόγων προς την League η οποία, αγόρασε και προσέφερε το εξής υλικό, εκάλυψε δε διάφορες άλλες ανάγκες όπως αποστολή εκπαιδευτικών της, μεταφορικών κ.λπ.

50 σκηνές

17 σκηνές

1.000 πτυσσόμενα σχολικά θρανία

1.000 σχολικές καρέκλες

10 χημικές τουαλέτες

Δεχθήκαμε με πολλή αγάπη την ευγενική προσφορά του Εκπαιδευτικού Ομίλου Granits, η οποία από 25 υποτροφίες αυξήθηκε σε 50 για τους σεισμοπαθείς νέους της Καλαμάτας και ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος ανέλαβε εξ ολοκλήρου τη μεταφορά, την φροντίδα εγγραφής και την ανεύρεση στέγης για όλα τα παιδιά, ώστε να αξιοποιηθεί η θετικότερη προσφορά γι' αυτά, η φοίτησή τους στον πιο πάνω Όμιλο.

Ο Ε.Ε.Σ. φιλοξενεί σήμερα στη Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων 20 νέες στις οποίες παρέχει στέγη, διατροφή και τη φροντίδα τους έχει αναλάβει η Υπηρεσία Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Οι Σύλλογοι οι οποίοι συνέδραμαν με χρηματική προσφορά είναι: Αυστραλία, Καναδάς, Ισλανδία, Ιταλία, Ιαπωνία, Λιβύη, Λουξεμβούργο, Μονακό, Ολλανδία, Νορβηγία, Ισπανία, Ελβετία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ιρλανδία και Δανία.

Η συνολική βοήθεια του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και των διαφόρων Εθνικών Συλλόγων ανέρχεται σε 848.927 ελβετικά φράγκα.

Η υγειονομική, φαρμακευτική και κοινωνικοπρονοιακή συνδρομή του Ε.Ε.Σ. συνεχίζεται βεβαίως, προς τους κατοίκους όλων των πληγέντων χωρίων της περιοχής και της πόλεως Καλαμάτας.

Με το ανωτέρω υλικό, καθώς και με το υλικό από τα αποθέματα του Ε.Ε.Σ. κατέστη δυνατή η λειτουργία του καταυλισμού Ελαιοχωρίου, η εγκατάσταση 2.000 και πλέον μαθητών

Η Διεύθυνση του Ε.Ε.Σ. Νεότητος αισθάνεται βαθεία υποχρέωση να ευχαριστήσει και μέσω του περιοδικού μας τους ευγενικούς φίλους του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

— Κα Μαρία Οικονομίδου — προσέφερε 50.000 δρχ.
— Κα Καλλ. Παπαντωνοπούλου — προσέφερε 50.000
— Κα Παπαδάτου — προσέφερε ιματισμό και σχολικό υλικό
— κ. Ιωάν. Στυλιανίδη — προσέφερε ιματισμό και σχολικό υλικό που ανταποκρίθηκαν γενναιόδωρα στο κάλεσμά μας να βοηθήσουμε τους πληγέντες από τους σεισμούς της Καλαμάτας και τις πρόσφατες θεομηνίες.

σε σκηνές, η λειτουργία των σχολείων, η εγκατάσταση ορισμένων τοπικών υπηρεσιών και Ιδρυμάτων σε σκηνές, όπως Πρωτοδικείο, Εισαγγελία, Δίκηγ. Σύλλογος, Άσυλο Ανιάτων, Γηροκομείο, Νομαρχία κ.λπ. η διαμονή παιδιών προσχολικής ηλικίας της Εργατικής συνοικίας Καλαμάτας σε ιδιαίτερες σκηνές επίσης, η εγκατάσταση οικογενειών των Αστυνομικών Καλαμάτας σε σκηνές, καθώς και η δημιουργία Παιδικού Σταθμού σε μεγάλη προκατασκευασμένη οικία.

Μια ματιά, για τη διαπίστωση πρόσθετων αναγκών, που τα συνεργεία του ΕΕΣ θα σπεύσουν να καλύψουν.

Η Δ/ση του Ε.Ε.Σ. Νεότητος αισθάνεται βαθεία υποχρέωση να ευχαριστήσει και μέσω του περιοδικού μας την καταξιωμένη ζωγράφο κ. Κατερίνα Σπανέα που φιλοτέχνησε πίνακα με θέμα: «Πέρα από την ανθρώπινη δύναμη, Καλαμάτα 1986», τον οποίον προσέφερε στον Ε.Ε.Σ. Νεότητος για ενίσχυση των σκοπών του.

Καλαμάτα: Περιμένοντας τον χειμώνα

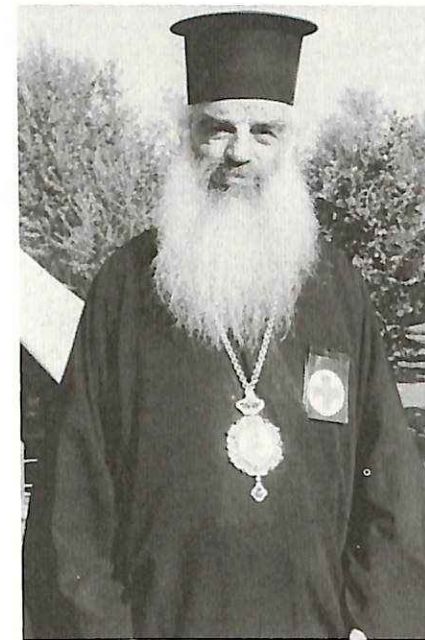
Στό μεταξύ, ένα θαυμάσιο άρθρο του Διευθυντού Δημοσίων Υποθέσεων της LEAGUE, κ. GEORGE REID, που επισκέφθηκε για τρεις ημέρες την Καλαμάτα, δημοσιεύθηκε στο Παράρτημα II (Περιληπτικό Φύλλο 30/86) της «Λήγκ» στη Γενεύη, στις 20 Νοεμβρίου 1986.

Το άρθρο αυτό, με τίτλο «Καλαμάτα: Περιμένοντας τον χειμώνα», αναδημοσιεύεται εδώ ολόκληρο:

Ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος, Πρόεδρος του τοπικού Ερυθρού Σταυρού, ξεπροβάλλει από την σκηνή του κάτω από τις λεμονιές.

Φαίνεται κάπως αναμλλιασμένος. Τραβά τον σταυρό του γύρω από τον λαιμό του και κάνει νόημα στους γείτονες του — 100 διανοητικώς ανάπηρους ασθενείς στοιβαγμένους μέσα σ' ένα κτίριο και 65 ηλικιωμένους συνταξιούχους που ζουν κάτω από σκηνές σαν κι' αυτόν.

«Ολόκληρη η πόλη είναι ένα μεγάλ-

Ο Πρόεδρος του ΕΕΣ Καλαμάτας σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χρυσόστομος.

λο στρατόπεδο», λέει «Και ο χειμώνας έρχεται. Αυτός θα είναι χρόνος δοκιμασίας».

Ένα μίλι πιά κάτω στο δρόμο, ο Νομάρχης Βασίλης Πετροπουλάκης κάθεται στο προσωρινό του γραφείο

εργαζόμενος 16 ώρες την ημέρα. Έξω, ο χώρος αναμονής έχει μία πνιγερή ατμόσφαιρα από τον καπνό και είναι ασφυκτικά γεμάτος από ανθρώπους που έρχονται για να ζητήσουν αποζημίωση να παρακαλέσουν για κάποια ειδική χάρη και επελπισμένα να ζητούν να βγούν από τις σκηνές τους πριν έλθει το πολύ κρύο.

Ο Νομάρχης φαίνεται τελείως αποκαμωμένος. «Αυτή η πόλη των 45.000 κατοίκων ευημερούσε», λέει. «Σήμερα 67% των ιδιωτικών σπιτιών είναι ακατοίκητα, 22% είναι εντελώς καταστραμμένα. Η στέγη του Δημαρχείου κατέρρευσε. Τα δημόσια κτίρια έχουν υποστηρίγματα και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, υπάρχουν 8.000 μαθηταί χωρίς σχολεία...».

Δέκα χιλιόμετρα μακριά και 800 μέτρα επάνω στο βουνό Καλάθι, η χήρα ενός γεωργού Ευαγγελία Κότση συζητά με μία νοσοκόμα του Ερυθρού Σταυρού. «Να κατέβω στην Καλαμάτα» λέει. «Ωραία. Αλλά θα κατεβάσεις στην Καλαμάτα και τις 300 κατσίκες μου».

Η νοσοκόμα ερωτά εάν περιμένη προκατασκευασμένο σπίτι. «Να περιμένω;». Η κα Κότση που θερμαίνεται μόνον από ένα κούτσουρο που καίει μέσα σ' ένα τενεκεδένιο κουτί, κάνει

Από την επίσκεψη του George Reid στη σκηνή που στεγάζεται ένα από τα Λύκεια της Καλαμάτας.

Κουβέρτες, τρόφιμα και φάρμακα, διατέθηκαν σε σημαντικές ποσότητες μέσω του ΕΕΣ στους σεισμοπαθείς.

μιά χειρονομία δείχνοντας την σκηνή της σαν να θέλει να εκφράσει κάτι. «Ξέρω τι περιμένω, Περιμένω το χιόνι».

Όταν ο σεισμός έπληξε την Καλαμάτα στις 7.23 μ.μ. το Σάββατο 13 Σεπτεμβρίου, οι περισσότεροι κάτοικοι της πόλεως ήταν στην προκυμαία για να χαιρετίσουν το ξεκίνημα του παρθενικού ταξιδιού ενός νέου πορτομείου δια Κρήτην.

«Μόνον 19 άνθρωποι σκοτώθηκαν», λέει ο Δήμαρχος, Σταύρος Μπένος. «Αλλά εάν δεν ήταν οι εορτασμοί στην προκυμαία, μπορεί να ήταν εκατοντάδες».

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός επέθε εν δράσει ταχέως. Εντός 24 ωρών, τρία από τα φορτηγά αυτοκίνητα του είχαν φθάσει με σκηνές και εφόδια από την αποθήκη του των Αθηνών. Ένα κινητό χειρουργείο και ένας κύριος σταθμός επιδέσεως 30 κλινών ακολούθησε ταχέως.

Μέχρι την ώρα που ένας δεύτερος σεισμός έπληξε την περιοχή δύο ημέρες αργότερα, ο Σύλλογος του ΕΕΣ είχε στην πόλη προσωπικό αποτελούμενο από 46 επαγγελματίες και εθελοντές. Σκηνές, κρεβάτια εκστρατείας και μετρητά εδωρήθησαν ταχέως υπό αδελφών Συλλόγων αυθορμήτως και εις ανταπόκριση της εκκλήσεως της League δια 500.000 Ελβ. φράγκα.

Εις τον Ελληνικόν Ερυθρόν Σταυρόν εδόθη η ευθύνη της φροντίδας 400 ατόμων τα οποία κατέβασαν από το ορεινό χωριό Ελαιοχώρι που κατεστράφη σχεδόν τελείως. Ο ΕΕΣ τους εφώδιασε με σκηνές χρησιμοποιούμενες ως σχολικές αίθουσες για 2.000 μαθητές και 1.000 θρανία και καρέκλες. Έκαμε διανομή άρτου και ζεστού φαγητού από τα Ελληνικά πολεμικά πλοία «Βέλος» και «Άρης». Ωργάνωσε μία υγειονομική μονάδα εις το κέντρον της πόλεως. Και τα ασθενοφόρα και αυτοκίνητά του περιώδευαν το βουνό, μεταφέροντα εφόδια, ιματισμό και προσφέροντας καταφύγιο εις τους εκεί κατοίκους.

«Ήταν μία ωραία εποχή», είπε ο αρχηγός της ομάδος Βασίλης Ιωάννου. «Κοιμόμαστε σε αυτοκίνητα, σκηνές, παντού, υπήρχε ένα καταπληκτικό κοινοτικό πνεύμα. Αλλά ήταν ακόμη καλοκαίρι...»

Σήμερα η Καλαμάτα παρουσιάζει μία μελαγχολική θέα. Στον ένα δρόμο μετά τον άλλον ένας καταθλιπτικά μεγάλος αριθμός σπιτιών είναι μαρκαρισμένα με ένα κόκκινο «X» που σημαίνει ότι θα κατεδαφισθούν. Οι περισσότεροι από τους 8.000 μαθητές είναι ακόμη κάτω από σκηνές, μερικοί όμως έχουν αρχίσει να απομακρύνονται κατευθυνόμενοι προς την Αθήνα, άλλοι δε μαθητές απείλησαν απεργία.

«Αλλά εάν δεν ήταν ο Ερυθρός Σταυρός, δεν θα λειτουργούσαμε καθόλου», λέει ο Μανιάτης Παναγιώτης, διευθυντής του τοπικού Λυκείου. «Δεν είναι όμως εύκολο να διδάσκη με την βροχή να κτυπά στη στέγη».

Οι μαθηταί του τελευταίου έτους στενοχωριούνται πολύ για τις Πανεπιστημιακές τους εξετάσεις.

Ένα Ερυθροσταυρικό ασθενοφόρο αγκομαχά ανεβαίνοντας το δρόμο του βουνού σηκώνοντας σύννεφα σκόνης. Σταματά σε ότι έχει απομείνει από την πλατεία του Ελαιοχωρίου. Είναι κάτι περισσότερο από ένας σωρός με πέτρες. Σκύλοι και γάτες, εγκαταλελειμένοι, τρέχουν γύρω άσκοπα. Ένα κομμάτι από τα άχρηστα χαρτιά παρασύρεται από τον αέρα. Είναι μία φωτογραφία της κόρης κάποιου, παντρεμένης, στην Μελβούρνη της Αυστραλίας.

Ο Ιερέυς του τόπου, Πατήρ Γεώργιος Μάλαμας, περιφέρεται. Φαίνεται εξαιρετικά ευχαριστημένος για κάποιον που θάπρεπε να είναι νεκρός. Όταν η στέγη της εκκλησίας του έπεσε επάνω του, και ο τοίχος πίσω από το θυσιαστήριον κατέρρευσε, αυτός πήδησε μέσα στην ντουλάπα όπου φύλαγε τα ρούχα του. Ήταν ακόμη εκεί, σφηνωμένος εντελώς όρθιος όταν το εκκλησίασμά του έσκαψε και τον έβγαλε από εκεί, τέσσερις ώρες αργότερα.

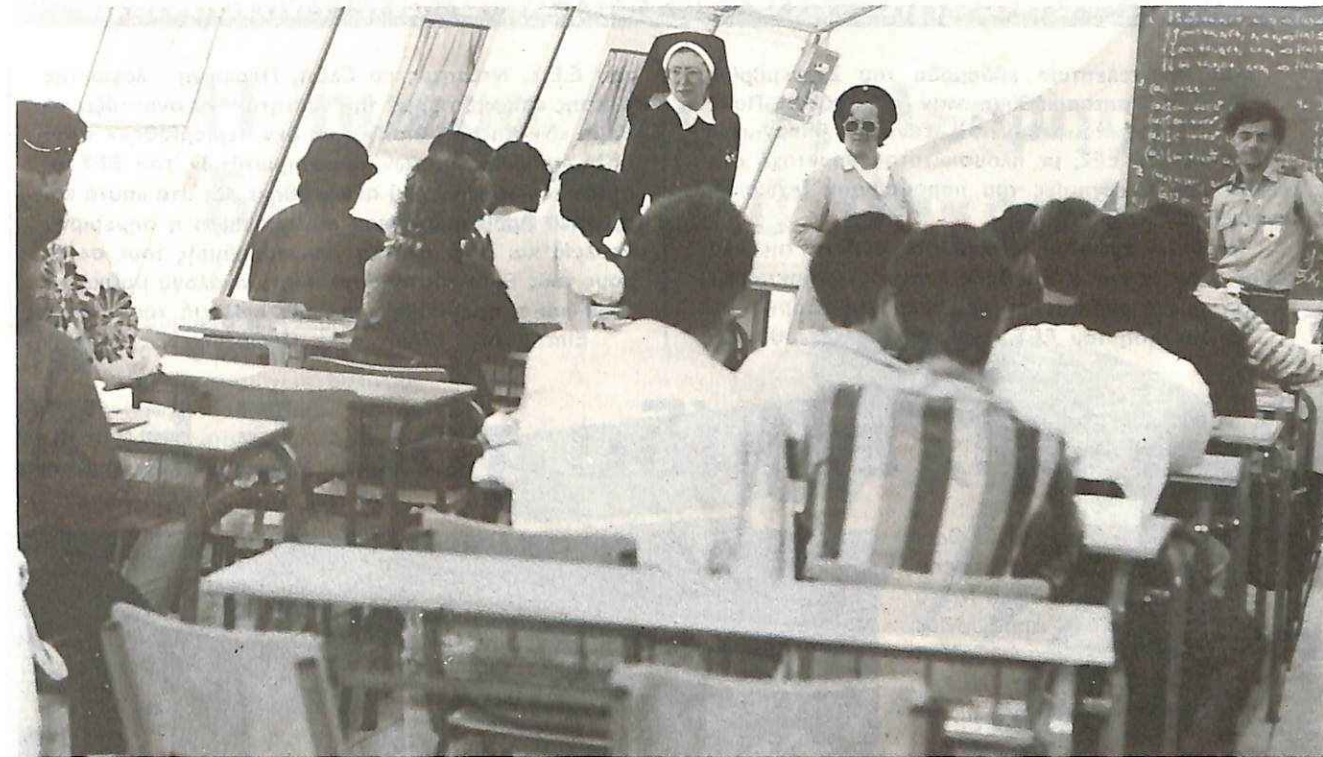
«Ο Καλός Θεός ήταν μαζί μου...», λέει ακτινοβολώντας από χαρά.

Τώρα όμως που πέρασε η φάση της επειγούσης-ανάγκης, αρχίζει μία διαφορετική ψυχική κατάσταση. Συγκεντρωμένοι κάτω από τις ελές στην κατασκήνωση τους, καθώς η σκόνη κατεβαίνει, οι διακομισθέντες εκ του Ελαιοχωρίου εμπλέκονται σε μανιώδεις λογομαχίες.

Η κυβερνήσις ανεγείρει 36 προκατασκευασμένα σπίτια εκεί κοντά, με 50 ακόμη που θα ακολουθήσουν.

Αλλά ποιός έρχεται πρώτος; Θα είναι έτοιμα πριν μπή ο χειμώνας; Τι θα γίνη για χρήματα; Θα τους δώσουν για να ξανακτίσουν τα δικά τους σπίτια; Πως οι συγγενείς τους θα αντιμετωπίσουν την κατάσταση μέσα στις σκηνές που έχουν στηθεί στους δρόμους και τις πλατείες της πόλεως; Και ποιός πρόκειται να φροντίσει τους πτωχούς ανθρώπους που είναι προσκολλημένοι στις κασίδες και τα κοτόπουλά τους επάνω στο βουνό;

Ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνατότητες, οι Ελληνικές Αρχές έκα-

Η φροντίδα να μη σταματήσει η εκπαίδευση των παιδιών, ήταν από τις πρωτεύουσες. Και τα «σχολεία» στήθηκαν γρήγορα.

ναν ότι καλύτερο μπορούσαν. Παντού βλέπεις Στρατό και μηχανικούς. Οι επισκευές στα σχολεία και τα δημόσια κτίρια προχωρούν. Ο εκατομμυριούχος πλοιοκτήτης, Ιωάννης Λάσης, έχει δέσει στην προκυμαία το υπερωκεανειόν του «Μαριάννα», που στεγάει 1000 άτομα και ένα σχολείο. Όλες οι οικογένειες παίρνουν ένα μέτριο χρηματικό ποσόν και — με χρηματοδοτήσεις από το εσωτερικό και από την Ευρωπαϊκή κοινότητα — πρόκειται να δοθούν σημαντικά κεφάλαια σε άτομα δια να βοηθηθούν να ανοικοδομήσουν τα σπίτια τους.

«Αυτό όμως δεν μπορεί νά γίνη από την μία ημέρα στην άλλη», λέει ο Νομάρχης Πετροπουλάκης.

«Μία νέα πόλις σχεδιάζεται. Αυτό όμως θα μπορούσε να πάρη δύο χρόνια».

Η περίοδος που μεσολαβεί θα είναι μία πρόκλησις δια τον Ελληνικόν Ερυθρόν Σταυρόν. Ο υπουργός Παιδείας, Αντώνης Τρίτσης, επήνεσε τον Σύλλογον διότι έκανε δυνατή την επαναλειτουργία των σχολείων. Ο συνάδελφός του, υπουργός Υγείας Γεώργιος Γεννηματάς, είπε ότι το έργο του Ερυθρού Σταυρού είναι ανεκτίμητον.

Εις μίαν συνάντησιν εις την πόλιν την περασμένην εβδομάδα το προσωπικόν του διεθνούς και του Εθνικού

Ερυθρού Σταυρού εξέθεσεν εις γενικές γραμμές διά τον Υπουργόν, τον Νομάρχην και τον Δήμαρχον, ένα πρόγραμμα συνεχιζομένης βοήθειας που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μέχρι την άνοιξη: προκατασκευασμένα σπίτια που διατίθενται από αδελφούς Συλλόγους («αν και πρέπει να τονίσωμεν ότι η στέγαση είναι πρωτίτως υπόθεσις της Κυβερνήσεως»), στερεές χειμωνιάτικες σκηνές, κουβέρτες με θερμική ιδιότητα, περισσότερες ηλεκτρικές θερμάστρες και ένα τετράτροχο όχημα δια να εξυπηρετεί τα ορεινά χωριά. Ίσως ακόμη και παιχνίδια δια το Χριστουγεννιάτικο πάρτυ το οποίον ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ελπίζει να δώση δια τα παιδιά του τόπου.

Ο Δήμαρχος Σταύρος Μπένος, είπε με ένα πλατύ χαμόγελο. «Τις ημέρες που ακολούθησαν μετά τον σεισμό ο Ερυθρός Σταυρός από όλον τον κόσμο μας έδειξε ότι δεν είμαστε μόνοι. Τίποτε περισσότερο δεν μπορούσε να γίνη για το ηθικό της πόλεως».

«Οι επόμενοι τέσσερις μήνες θα μπορούσαν να είναι πολύ σκληροί δια πολλούς ανθρώπους. Το γεγονός ότι ο Ερυθρός Σταυρός θα σταθεί δίπλα μας θα κάμει πολλά δια να απαλύνει τον πόνο και να διατηρήσωμε το θάρρος μας».

Για τα παιδιά της Καλαμάτας

Ο Ε.Ε.Σ. πρωτοπόρος πάντοτε στην προσφορά προς τον συνάνθρωπο, οργανώνει Χριστουγεννιάτικη εορταστική εκδήλωση για την ψυχαγωγία των παιδιών της σεισμόπληκτης περιοχής της Καλαμάτας. Η προεδρία της ειδικής επιτροπής που συγκροτήθηκε και ο συντονισμός της σχετικής προσπάθειας ανατέθηκε στη Δ/ντρια Νεότητας του Κ.Ε.Σ. κ. Ελένη Περιμένη.

Για το σκοπό αυτόν, ο Ε.Ε.Σ. έκανε έκκληση στις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας μας να συνδράμουν την τεράστια αυτή προσπάθεια, που αποβλέπει στη συγκέντρωση 13.000 περίπου δώρων, που θα προσφερθούν στους μαθητές και μαθήτριες όλων των σχολείων της Καλαμάτας και των περιχώρων, στα πλαίσια της εορταστικής εκδήλωσης.

Ήδη ο ΕΕΣΝ εξασφάλισε πλούσιο μουσικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα, χορωδία και το χορευτικό συγκρότημα της Λέσχης του Πανεπιστημίου Αθηνών, που αποτελούν και την καλλιτεχνική ομάδα του ΕΕΣΝ, αφού είναι Ερυθροσταυρίτες.

Ρεπορτάζ από την εκδήλωση, στο επόμενο τεύχος μας.

Την τελευταία εβδομάδα του Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου το Β' Συνέδριο Επαρχιακών Τμημάτων του ΕΕΣ, με πλουσιωτάτη συμμετοχή στελεχών και οι εργασίες του παρουσίασαν ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στα θέματα της νεολαίας, που πάντα ο Ερυθρός Σταυρός αντιμετωπίζει με ξεχωριστό ενδιαφέρον και απέραντη στοργή.

Η Διοίκηση του ΕΕΣ, ανέθεσε στην διευθύντρια

του Ε.Ε.Σ. Νεότητος κα Ελένη Περιμένη —λόγω της άμεσης επαφής της με την νεότητα— να αναπτύξει το θέμα «Νεότης». Η εισηγήτρια δεν περιορίστηκε στην απλή απαρίθμηση των δραστηριοτήτων του ΕΕΣ σ' αυτόν τον τομέα, αλλά αναφέρθηκε και στα καυτά και πιεστικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η σημερινή νεολαία και στην ανάγκη γνωστοποίησής τους σε όλους τους Ερυθροσταυρίτες, ώστε ανάλογα μαζική να είναι και η προσπάθεια για την επίλυσή τους.

Είπε μεταξύ άλλων η κα Περιμένη:

Οι νέοι, ελπίδα του Ε.Ε.Σ.

«Είναι ευτυχία, είναι ευλογία Θεού να συνεργάζεσαι και να περιβάλλεσαι από τα ωραία Ερυθροσταυρικά Νιάτα. Το σκεπτόμενο φως της Δημιουργίας, αυτό το φως που όταν συνδυάζεται με φιλοπονία για γνώση, μ' ευθύνη και εντιμότητα σε κάθε αγώνα, με πάθος για την ομορφιά, χτίζει και στεριώνει την ιδανική Κοινωνία.

Ωραία και ελπιδοφόρα Κύριοι Συνεδριοί είναι τα μηνύματα των Νέων μας και ας αντιμετωπίζουν τα νέα πνευματικά ρεύματα των καιρών και τις βαθείες μεταβολές που επέρχονται στην καθημερινή ζωή μας.

Τα φαινόμενα αυτά πρέπει να μας δημιουργούν τεράστιες ευθύνες απέναντι των Νέων μας και να μας εμβάλλουν σε σοβαρές σκέψεις για την ορθή ενατένιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Νεότητα, προβλήματα τα οποία κληρονόμησαν από εμάς.

Μας έχει κυριεύσει ένα τεράστιο άγχος και μιλάμε διαρκώς για μια παραστρατημένη σημερινή νεολαία γιατί επηρεαζόμαστε από μεμονωμένα περιστατικά που τα φιλοξενεί ο Τύπος με τεράστιους πρωτοσέλιδους τίτλους. Οι ωραίες πράξεις αγάπης και προσφοράς των νέων στον συνάνθρωπο, δυστυχώς περνούν απαρατήρητες και παραμένει μόνο η εικόνα του άσχημου του θλιβερού.

Όχι σας διαβεβαιώ από της θέσεώς μου πως τα Νιάτα μας εμπνέονται από το Ελληνοχριστιανικό Μεγαλείο, είναι γεμάτα ενθουσιασμό, ιδεαλισμό και δυναμισμό και αντιλαμβάνονται ότι αποτελούν την αφετηρία υψηλών οραματισμών για το μέλλον της Χώρας μας για την σωστή οικοδόμηση των Κοινωνικών πραγμάτων αλλά και για την εδραίωση της ΕΙΡΗΝΗΣ.

Κάνω έκκληση στην Διοίκηση του Ε.Ε.Σ. και στους αρμόδιους φορείς να

Μια φωτογραφία από τις εργασίες του Β' Συνεδρίου Επαρχιακών Τμημάτων.

δώσουν το χέρι της καρδιάς τους στην Νεότητα και να την βοηθήσουν. Μας χρειάζονται σ' αυτή τη φάση της ζωής τους. Η συμβολή του Ε.Ε.Σ. Νεότητος είναι ανεκτίμητη, καλλιεργεί και μεταλαμπαδεύει στις ωραίες ψυχές τους τον ανθρωπισμό, θωρακίζει τον Ερυθροσταυρίτη Νέο με την πίστη και την αγάπη προς τα πανανθρώπινα Ερυθροσταυρικά ιδεώδη και ιδανικά και τον προτρέπει να συμβάλει για να επικρατήσει στον Κόσμο η Αγάπη, η Καλωσύνη, ανθρωπιά, άρα σε τελευταία ανάλυση η πολυπόθητη ΕΙΡΗΝΗ.

Ας εμπιστευθούμε τη νεότητα, ας ανοίξουμε τους δρόμους και ας δώσουμε την σκυτάλη όσο ακόμη είναι καιρός στην υγιή φλογερή Ελληνική Νεότητα που υπόσχεται πίστη στο Μεγαλείο της Ελλάδας.

Η ανθρωπότητα ολόκληρη μελετά συστηματικά και προσπαθεί να επιλύ-

σει τα φλέγοντα προβλήματα των Νέων για την δημιουργία ενός καλύτερου αύριο.

Στον Ε.Ε.Σ. είναι γενική η διαπίστωση πως όλο το οικονομικό δυναμικό, διατίθεται για την πάσχουσα Νεολαία, (όπως νέοι με μεσογειακή αναιμία, ειδικά ψυχικά προβλήματα, ναρκομανείς) και κανείς μα κανείς δεν στάθηκε δίπλα στην υγιή ωραία Νεότητα, η οποία ζητά κι αυτή την θέση της και την επίλυση των προβλημάτων της, όπως είναι η μεγάλη πληγή της Νεολαίας, η επαγγελματική αποκατάσταση, η σωστή απασχόληση, η σωστή ψυχαγωγία και ενημέρωση.

Πάντως οι νέοι θέλουν να βλέπουν Έργα για να σε πιστέψουν και να σταθούν να δουλέψουν δίπλα σου. Με ευχολόγια δεν λύνονται τα προβλήματά τους. Η ψυχή και η ελπίδα του Ε.Ε.Σ. είναι οι Νέοι Ερυθροσταυρίτες».

Η ημέρα της εξάλειψης δεν είναι πολύ μακριά

Με συμμετοχή εκπροσώπων από 15 χώρες και διαπρεπών επιστημόνων διεθνούς κύρους, πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο το Α' Παγκόσμιο Συνέδριο Αντιαναιμικών Συνδέσμων, οι εργασίες του οποίου έληξαν στις 22 Νοεμβρίου.

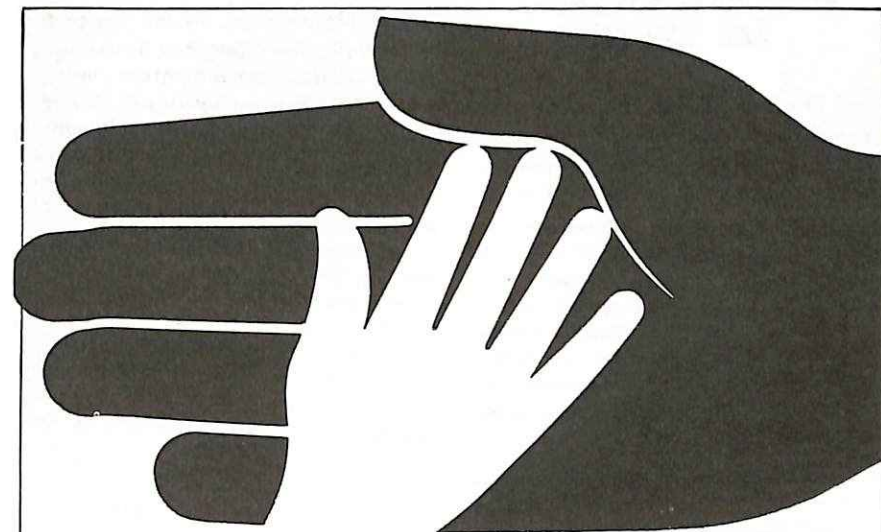
Το ελπιδοφόρο μήνυμα αυτού του συνεδρίου ήταν, ότι η μεσογειακή αναιμία μπορεί να αντιμετωπισθεί με την έγκαιρη διάγνωση και να καταπολεμηθεί με την εκπαίδευση και την ενημέρωση του κοινού. Και τονίσθηκε ότι η ημέρα της οριστικής εξάλειψης της νόσου δεν θα αργήσει.

Οι συνέδριοι τόνισαν, ότι χαρακτηριστικό παράδειγμα του τι μπορεί να επιτευχθεί στον τομέα της πρόληψης, αποτελεί η Κύπρος.

Σε μια χώρα όπου το 1/3 του πληθυσμού έχει το στίγμα της νόσου, η εφαρμογή ενός συντονισμένου προγράμματος έφερε το ποθητό αποτέλεσμα.

- Ενώ πριν από το 1974 γεννιούνταν κάθε χρόνο, πάνω από 60 παιδιά θαλασσαιμικά φτάσαμε στα 2 παιδιά το 1985 και σε κανένα το 1986.
- Παρουσιάζοντας το έργο, που έχει επιτελέσει η Κύπρος στον τομέα της πρόληψης της νόσου ο υπουργός Υγείας κ. Τ. Πελεκάνος και ο Πρόεδρος του Παγκύπριου Ιατρικού Συλλόγου κ. Γ. Μιχαηλίδης είπαν ότι:
- Κάθε χρόνο εξετάζονται πάνω από 15.000 άτομα. Μέχρι τώρα έχουν εξεταστεί για τη διαπίστωση του στίγματος περίπου 100.000 κάτοικοι.
- Επίσης έχουν γίνει πάνω από 100 προγεννητικοί έλεγχοι ενώ από το 1983 για την έκδοση αδείας γάμου απαιτείται ιατρικός έλεγχος των ζευγαριών.

Σε χαιρετισμό του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας τονίζεται μεταξύ άλλων: «Η παρουσία τόσοι ξένων συνέδρων αποτελεί μαρτυρία

Για τη Μεσογειακή Αναιμία χρειάζεται αίμα και κάτι παραπάνω: οι Άνθρωποι.

✚ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

πνεύματος διεθνούς συναντίληψης και συνεργασίας για την καταπολέμηση της νόσου. Παράλληλα αποτελεί έκφραση συμπαράστασης και ενδιαφέροντος για τον τόπο μας».

Στο συνέδριο μίλησαν και οι εκπρόσωποι των Ελληνικών Συνδέσμων κ.κ. Παπαγεωργίου και Σοφια-

νός, που τόνισαν μεταξύ άλλων ότι ο αγώνας πρέπει να είναι κεραυνοβόλος, ότι το 10% των Ελλήνων φέρουν το στίγμα, ότι από τους Έλληνες πάσχοντες το 31% έχουν βασική μόρφωση, το 29% είναι απόφοιτοι Λυκείου, το 21% είναι φοιτητές και το 10% πτυχιούχοι.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ Δραστηριότητες

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΕΣ.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός (ΕΕΣ) σε συνεργασία με το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας (ΥΕΝ) και με χρηματοδότηση από ειδικό πρόγραμμα της ΕΟΚ και πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, προωθεί τη δημιουργία ενός συγχρόνου κέντρου παροχής ιατρικών οδηγιών σε πλοία, μέσω ασυρμάτου, με την άμεση συνεργασία του Κέντρου Θαλάσσιας Έρευνας και Διάσωσης του ΥΕΝ.

Το πρόγραμμα, που εποπτεύεται από ανεξάρτητο όργανο της ΕΟΚ περιλαμβάνει:

- Την ίδρυση κέντρου παροχής ιατρικών οδηγιών και τον εφοδιασμό του με μέσα επικοινωνίας και ηλεκτρονικούς υπολογιστές, το οποίο θα χρηματοδοτηθεί κατά 100% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.
- Την εκπαίδευση επιστημονικού προσωπικού (ιατρών) και τεχνικών, που θα χρηματοδοτηθεί κατά 55% από το παραπάνω ταμείο της ΕΟΚ.

Ο Ε.Ε.Σ. ΣΩΖΕΙ ΖΩΕΣ

Γιά άλλη μία φορά, ο Ε.Ε.Σ. έσωσε δύο νεογέννητα, που ή ζωή τους βρισκόταν σε άμεσο κίνδυνο, επειδή η μητέρα τους είχε προσβληθεί από άνεμοσευλογιά, λίγο πριν τον τοκετό. Καί σ' αυτήν την περίπτωση, ο Ε.Ε.Σ., σε συνεργασία με τον Όλανδικό Έρυθρό Σταυρό και την Όλυμπιακή Αεροπορία έφερε, σε ελάχιστες ώρες, τον όρρο «σερούμ ζοστέρ ιμιοούν γκλομπουλίν» απ' τό Άμστερνταμ.

Η άμεση κι επιτυχής χορήγηση του όρρου απ' τούς γιατρούς του Νοσοκομείου των Παίδων — στην περίπτωση του κοριτσιού — και του «Μαιευτηρίου Μητέρας» στην περίπτωση του αγοριού, είχε σαν αποτέλεσμα την σωτηρία των δύο νεογεννητών.

ΚΙΝΗΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΑΙΜΟΛΗΨΙΑΣ ΣΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Στά πλαίσια της μακροχρόνιας και λαμπρής συνεργασίας του Ε.Ε.Σ. με τον Έρυθρό Σταυρό της Φρανκφούρτης, πολυμελής αντιπροσωπεία του τελευταίου, μέ επικεφαλής τόν Πρόεδρο του κ. Χέλμουτ Κίνκελ, δώρισε στον Ε.Ε.Σ. κινητό

συγκρότημα αιμοληψίας, που αποτελείται από τρία τμήματα: τό πρώτο είναι αυτοκίνητο, μέ γραφείο ιατρονοσηλευτικού προσωπικού, τό δεύτερο είναι τροχόσπιτο μέ τετράκλινη αίθουσα αιμοδοσίας και προθάλαμο εξέτασως των αιμοδοτών και τό τρίτο είναι αυτοκίνητο-ψυγείο γιά τή συντήρηση του αίματος.

Τό κινητό αυτό συγκρότημα αιμοληψίας θά χρησιμοποιείται από τό Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού γιά τήν επέκταση του προγράμματός του ολοκληρωτικής έπάρκειας αίματος στον τόπο μας μέ αιμοληψίες στους χώρους εργασίας εντός Άθηνων και στις Έπαρχίες.

ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΝΟΙΑΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.... ΠΡΟΧΩΡΕΙ

Όπως έκτενώς περιγράψαμε στό τεύχος Άπριλίου 1986 του Περιοδικού μας, τό «Κέντρο Έπαγγελματικής Έκπαίδευσης» που οργανώθηκε «έκ βάθρων» από τήν Κοινωνική Έγηρεσία του Δρακοπούλειου Κέντρου Αιμοδοσίας μας συνεχίζει τήν προσφορά ύψηλης ποιότητας υπηρεσιών στους σπουδαστές του, που αποτελούνται από τά παιδιά μας που πάσχουν

από μεσογειακή άναιμία.

Τό Κέντρο περιλαμβάνει 4 εργαστήρια (Κεραμικής, Ζωγραφικής, Άγιογραφίας και Άργυροχρυσοχόας) και έπιδoteίται κατά τό 55% του κόστους λειτουργίας του απ' τό Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και κατά τό 45% απ' τό Έγυργείο Έγείας και Πρόνοιας.

Στό Κέντρο συνεργάζεται και έργοθεραπευτής, μαζί μέ 4 άλλους ειδικούς τεχνολόγους εκπαιδευτικούς.

Ηδη ο σκοπός της ίδρυσης και λειτουργίας του Κέντρου, που είναι ή παροχή άρτιας επαγγελματικής εκπαίδευσης μέ στόχο τήν επαγγελματική αποκατάσταση, ως και τήν κοινωνικοποίηση και κοινωνική ένταξη των σπουδαστών επιτυγχάνεται απόλυτα και τούτο κατά τήν γνώμη των ίδιων, των δασκάλων τους και τής λαμπρής Κοινωνικής Έγηρεσίας μας.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. «ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ»

Έιδιαίτερα γόνιμη δραστηριότητα αναπτύσσει τό τμήμα αυτό, τόσο γιά τήν ένημέρωση και τήν έξεύρεση δωρητών σώματος, όσο και γιά τήν κοινωνικο-προνοιακή κατατόπιση των κατοίκων. Ο Πρόεδρος του Τμήματος Ιατρός κ. Α. Γκούσης βρίσκει ένθερμο και ισχυρό προστάτη και ένισχυτή του Έργοσταυρικού Έργου τόν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη κ. Τιμόθεο.

Παραθέτουμε μερικές παραιτήσεις του τμήματος: «Ο Ε.Ε.Σ. ήταν και είναι πάντα μέ σās και γιά σās. Μιά απ' τίς πιό διαδεδομένες σήμερα ασθένειες, είναι ή πολυφαρμακία. Στίς Η.Π.Α. τό 25% απ' αυτούς που νοσηλεύονται στό Νοσοκομείο είναι θύματά της. Μόνο κατόπιν Ιατρικής συμβουλής νά παίρνετε φάρμακα, που θά φυλάγεται καλά από τά παιδιά σας. Συχνά δηλητηριάζονται παίρνοντάς τα γιά καραμέλες. Γι' αυτό προσοχή!

Στήν κουζίνα μήν αφήνετε τά παιδιά μόνα. Τά χερούλια από τίς κατασρόλες νά τά έχετε από τό μέσα μέρος, όπως και τά κορδόνια των ηλεκτρικών μπρικιών. Η περιέργεια των παιδιών τά εκθέτει σε σοβαρούς κινδύνους και κυρίως σε έγκαύματα.

Μπαλκόνια, πισίνες, δεξαμενές κλπ. προστατεύετε τά μέ συρματόπλεγμα. Τίς πρίζες νά τίς σκεπάζετε μέ ειδικά καλύμματα. Προσοχή, κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.

Η πρόληψη είναι καλύτερη από τήν θεραπεία».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΔΕΛΦΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ

Στίς 12.5.86, τό τμήμα του Ε.Ε.Σ. Πειραιώς σε συνεργασία μέ τόν «Πειραικό Σύνδεσμο», οργανώσαν τήν Έορτή της Παγκόσμιας Ημέρας της Άδελφής Νοσοκομίου στην αίθουσα Βαρώνου Κίμωνος Ράλλη.

Κατά τήν διάρκεια της έκδηλώσεως αυτής, τιμήθηκαν οι έθελοντές γιατροί και Νοσοκόμες και αποκαλύφθηκε τό πρόπλα-

Η Επιτροπή Δωρητών Σώματος και εθελοντικής αιμοδοσίας Περιστερίου του Ερυθρού Σταυρού που αποτελείται από τους Ερυθροσταυρίτες Γιάννη Χειμάρα (πρόεδρο) Σπ. Ανθή (αντιπρόεδρο) Ιωάννα Μπαντουβάνη (γ. γραμματέα) Ευστάθιο Εγγλέζο (ταμία) Παρασκευή Τσενέκου (δημ. σχέσεις) και Αθανασία Τσικιτσέλα (κοινωνικά), κατέθεσε δάφνινο στεφάνι στο μνημείο ηρώων Περιστερίου, κατά την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Στη φωτογραφία ο Πρόεδρος της Επιτροπής πλαισιούμενος και από άλλα μέλη της, τη στιγμή της καταθέσεως του στεφάνου. (Το γραφείο της Επιτροπής: Δαμβέργη 4, Περιστερί, τηλ. 5717.854).

σμα της Έθελοντρίας Άδελφής, τό άγαλμα της οποίας πρόκειται νά τοποθετηθεί σε κεντρικό σημείο του Πειραιώς.

και κατασταλτική δράση στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος.

Άλλά, θά επανέλθουμε, «έν καιρώ», στό καυτό αυτό θέμα και πρόβλημα, που από πολλά χρόνια άσασχολεί τόν Διεθνή Έρυθρό Σταυρό και τόν Ε.Ε.Σ.

ΤΟ 1987, ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Έπί τέλους ξυπνούμε!

Τό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στή Σύνοδο της ολομέλειάς του του Φεβρουαρίου 1986, όρισε τό 1987 σαν «Ευρωπαϊκό Έτος Περιβάλλοντος» και έζήτησε νά κατοχυρωθεί σαν ξεχωριστός και ρητός στόχος της Συνθήκης ΕΟΚ, που θά δεσμεύει τούς 12 και θά υποχρεώνει τήν Κοινότητα σε λήψη και έφαρμογή κοινής πολιτικής και κατάλληλων μέτρων γιά τήν προληπτική

ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Τράπεζα αίματος, κάτω απ' τήν καθοδήγηση και συνεργασία του Δρακοπούλειου Κέντρου Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. λειτουργεί στή Γερμανική Σχολή Άθηνων. Έκτός απ' τούς μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου του Έκπαιδευτηρίου και τούς γονείς και συγγενείς τους, ως και τούς καθηγητές

Μία αξέχαστη βραδυά

Στίς 18 Ιουνίου, χαρήκαμε μια αληθινά αξέχαστη βραδυά.

Καλεσμένοι από τον Ε.Ε.Σ.Ν., στον θαυμάσιο κήπο της Ράλλειου εξοχής, γίναμε δεκτοί, με συγκινητική αγάπη, όλοι οι συνεργάτες και φίλοι, της Εαυμάσιας αυτής οργανώσεως.

Όλα με νοικοκυρωσύνη και άπειρες φροντίδες ήσαν τακτοποιημένα, έτσι ώστε, όλοι οι προσκεκλημένοι — και είμαστε σχεδόν τριακόσιοι — να τακτοποιηθούν άνετα στα ομορφοστρωμένα τραπέζια, να σερβιριστούν με σπιτίσιους μεζέδες και άφθονα ποτά.

Μα η κατακλείδα της περιποίησης, το πραγματικά συγκινητικό μέρος της όμορφης αυτής γιορτής, ήταν το μπουκέττο των νέων αγοριών και κοριτσιών, που με τόση θερμή και αυθορμητισμό, τραγούδησαν με τις μελωδικές τους φωνές-με συνοδεία πιάνου-όμορφες επιτυχίες και μας έδωσαν ζωή και εύθυμια, χαρά και ξεκούραση.

Υπάρχουν λοιπόν ακόμη νέοι και νέες, που έχουν υψηλά ιδανικά, που θυσιάζουν τις πολύτιμες ώρες τους για να ψυχαγωγούν άλλους, για να δίδουν τις

δυνάμεις των, το αίμα των, τα ταλέντα των, για το καλό των συνανθρώπων των.

Να λοιπόν, τι κάνει ο Ε.Ε.Σ. Κινητοποιεί και αξιοποιεί τις κρυμμένες δυνάμεις μικρών και μεγάλων, νέων και γέρων, για μια καλύτερη ζωή, που δεν θα είναι μόνον ύλη, αλλά προπαντός ΑΓΑΠΗ, για τον πλησίον μας.

Και η ΑΓΑΠΗ, είναι ασφαλώς, το μεγαλύτερο αγαθό πάνω στη πολυβασιανισμένη, Γη.

ΜΑΡΙΚΑ ΒΕΛ. ΦΡΕΡΗ

Μια ωραία εκδήλωση στην Αργυρούπολη Κιλκίς

Οι Ερυθροσταυρίτες μαθητές του δημοτικού σχολείου Αργυρούπολης Κιλκίς, οργάνωσαν μια ωραία εκδήλωση, αφιερωμένη στην ειρήνη. Και στο ρεπορτάζ που οι ίδιοι ετοίμασαν και μας έστειλαν για την γιορτή τους αυτή, μεταξύ των άλλων γράφουν:

«Από καιρό ετοιμάσαμε πλούσιο διακοσμητικό υλικό και στολίσαμε την αίθυσά μας με έργα που κάναμε μόνοι μας (ζωγραφιές, εκθέσεις, ποιήματα, χρονογραφήματα, συνεντεύξεις με γέρους και γριές από τον Πόντο, και αποκόμματα εφημερίδων με εικόνες για πολέμους και εκδηλώσεις υπέρ της Ειρήνης, και άλλες αφίσσες που προμηθευτήκαμε από τον Ε.Ε.Σ.Ν. και τη UNISEF.

Το όλο πρόγραμμά μας που αποτελούνταν από ωραία εισήγηση που έκανε η νηπιαγωγός μας και επίκαιρα τραγούδια, ποιήματα και χρονογραφήματα που κατασυσκίνησε όλους τους φίλους μας που είχαν κατακλύσει την αίθυσά μας παρουσίασε η συμμαθήτριά μας Αθηνά Τσαλουχίδου και έκλεισε ο σεβαστός μας δάσκαλος και ιερέυς π. Αθανάσιος με μια δοξολογία προς τον «Αρχηγό της Ειρήνης» το Χριστό μας, να φωτίσει τους αρχηγούς της γης να σταματήσουν να πολεμούν την Ειρήνη για την σωτηρία και την ευτυχία της ανθρωπότητας».

Είναι κρίμα που ο χώρος δεν μας επιτρέπει να δημοσιεύσουμε και όλο το υλικό που μας έστειλαν (ποιήματα, χρονογραφήματα, διαλογικά χρονικά κ.λπ.) αλλά με χαρά καταχωρούμε τη φωτογραφία, που δείχνει στιγμιότυπο της εκδήλωσης.

τους, στην Τράπεζα αυτή είναι εύπρόσδεκτοι και άλλοι αιμοδότες.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ Ν.Δ.

Τράπεζα αίματος δημιούργησαν, με την οργάνωση και συνεργασία του Δρακοπούλειου Κέντρου Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ., οι Ειδικές Κομματικές Οργανώσεις της Ν.Δ., με πρωτοβουλία της ΕΚΟ Λογιστών.

Έτσι δεκάδες συνδικαλιστών του κόμ-

ματος έδωσαν αίμα στά κατάλληλα για τό σκοπό της αιμοδοσίας διαρρυθμισμένα γραφεία της ΕΚΟ Ν.Δ. (κτίριο κλαδικών Οργανώσεων, Βασ. Σοφίας 4).

ΕΝΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ

Μετά την εκπληκτική επιτυχία που είχε τό «Σεμινάριο Α' Βοηθειών για Έκπαιδευτές» (βλ. τεύχος Απριλίου 1986, σ. 22), ο

Γεν. Γραμματέας του, ιατρός κ. Α. Γερμενής, ανέλαβε την ευθύνη συντάξεως των «Πρακτικών» του και παρουσίασε ένα πραγματικό έκδοτικό επίτευγμα. Τό καλλιτεχνικά τυπωμένο βιβλιόριο άριθμεί 100 σελίδες και περιέχει τίς εργασίες του Εύ. Βαγιανού, Όρ. Λουρίδη, Α. Γερμενή, Κ. Πολίτου, Ξ. Όρφανίδη, Ε. Μασουρίδου, Π. Βλάχου, Σ. Δημητρίου, Δ. Παπαδίτσα, Δ. Μπούτλη, Μ. Βελονάκη, Δ. Καπετανάκη, Δ. Μπούκη και Γ. Υφαντόπουλου.

+ Παγκόσμια προβλήματα

λοι μας ακούμε αυτές τις ημέρες στο ραδιόφωνο, βλέπουμε στην τηλεόραση ή διαβάζουμε στον τύπο τις παραινέσεις να στείλουμε τις ευχές μας για τις γιορτές, χρησιμοποιώντας κάρτες της «Γιούνισεφ». Τί είναι όμως η UNICEF, (τίτλος που σχηματίζεται από τα αρχικά των λέξεων United Nations International Childrens' Emergency Fund), ποιές είναι οι επιδιώξεις της;

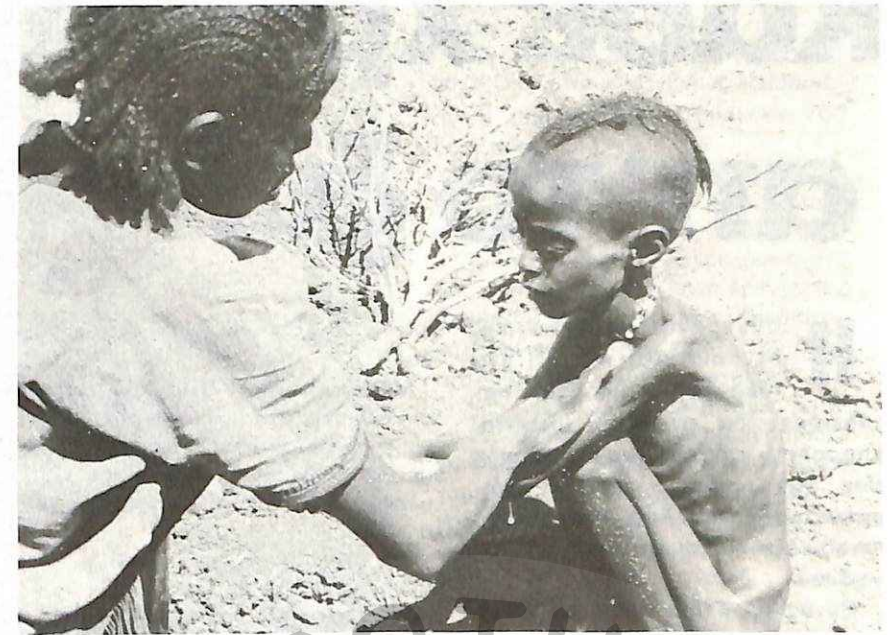
Η «Γιούνισεφ», είναι μια απολιτική οργάνωση που προσφέρει βοήθεια στα παιδιά όλου του κόσμου που έχουν ανάγκη, χωρίς διακρίσεις χρώματος, φυλής, πολιτικού και θρησκευτικού «πιστεύω». Από την Πολωνία, όπου ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος άφησε πολύ έντονα σημάδια, μέχρι τα παιδιά της Μπιάφρα, από τα παιδιά της Βολιβίας, μέχρι τα παιδιά της Αιθιοπίας, από τα παιδιά του Βιετνάμ, μέχρι τα παιδιά των Φιλιππίνων, παντού όπου το παιδί βασανίζεται από πείνα, στέρηση, ασθένεια, η «Γιούνισεφ» είναι παρούσα.

Στις 11 Δεκεμβρίου εφέτος συμπληρώνονται σαράντα χρόνια από την ίδρυση της Γιούνισεφ. Πρωτοπόροι, ένας πρώην πρόεδρος της Αμερικής, ο Χέρμπερτ Χούβερ, ένας Πολωνός οραματιστής και επικεφαλής της εκστρατείας για την υγεία των εθνών, ο Λούντβικ Ράχμαν και ένας σκηνοθέτης του κινηματογράφου, ο Ντέιβιντ Μίλερ —με την ταινία του «Σπόροι της μοίρας»— είναι οι ουσιαστικοί δημιουργοί της «Γιούνισεφ». Πίστεψαν ότι είναι άδικο να υπάρχει κόσμος και μάλιστα παιδιά που να πεινάνε. και άρχισαν τον αγώνα, που έφερε την Γιούνισεφ σε υψηλά επίπεδα προσφοράς, σε πολλές χώρες στον κόσμο.

Το 1958 ο Τσεχοσλοβάκος ζωγράφος Ντζίτκα, σχεδιάζει την πρώτη ευχητήρια κάρτα της UNICEF, η οποία δέκα χρόνια αργότερα πρόκειται να πουλήσει 10 εκατομμύρια αντίτυπα.

Παράλληλα οργανώνονται έρευνες που δίνουν πολύτιμα στοιχεία για τις ανάγκες που υπάρχουν στον κόσμο. Και το 1965, στο Όσλο της Νορβηγίας, απανέμεται στη UNICEF το Νόμπελ Ειρήνης, για την «προώθηση της αδελφότητας ανάμεσα στα έθνη».

Ναι, δίνουμε ελπίδα και με μια μόνο κάρτα

Σκηνή σε στρατόπεδο της Αιθιοπίας. Στην αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων βοηθάει η UNICEF.

Σε συνεργασία με τον Ερυθρό Σταυρό «καταστρώνεται» σχέδιο για να ανακουφιστούν η Ινδία και η Αφρική από την ανομβρία και τις πλημμύρες. Από φέτος αρχίζει μια μεγάλη εκστρατεία για να εμβολιαστούν τα παιδιά σ' όλο τον κόσμο κατά των ασθενειών που πλήττουν τις μικρές ηλικίες.

Ναι, λοιπόν. Ακόμη και με μια κάρτα, είναι δυνατόν να δώσουμε ελπίδα, να βοηθήσουμε κάποιο παιδί να κορέσει την πείνα του, να δώσουμε στην «Γιούνισεφ» τη δυνατότητα να συνεχίσει τη μεγάλη προσφορά της στα παιδιά του κόσμου.

Και των σπαστικών

Επίσης μια κάρτα της Εταιρείας Προστασίας Σπαστικών, μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στη συγκέντρωση των πάντα αναγκαίων χρημάτων για την παροχή βοήθειας προς τους σπαστικούς

μας. Όπως λέει και το σύνθημα της Εταιρείας «με μία κάρτα κάνεις την αγάπη πράξη».

100 παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο απ' το ξύλο

Η σύγχρονη παιδαγωγική, δεν πιστεύει πιά ότι «το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο». Το αντίθετο μάλιστα. Απορρίπτει την άσκηση σωματικής βίας σαν παιδαγωγικής και σωφρονιστικής μεθόδου. Και φυσικά καταδικάζει κάθε κακοποίηση των παιδιών.

Ευτυχώς η ίδια ορθή αντίληψη έχει περάσει πιά και στα σχολεία, ενώ και η πολιτεία έχει αυξημένη ευαισθησία στην πάταξη, τον κολασμό των κρουσμάτων κακοποίησης των παιδιών.

Ανησυχητικές διαστάσεις παίρνει η κακοποίηση παιδιών, τα τελευταία χρόνια σ' ολόκληρο τον κόσμο. Μικρά παιδιά, ακόμα και νήπια, τα κτύπησαν τόσο βάρβαρα οι γονείς τους, με αποτέλεσμα μερικά να πεθάνουν. Τα νούμερα κακοποιήσεων μικρών παιδιών, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σ' ολόκληρη την Ευρώπη και Αμερική, έχουν φθάσει σε ανησυχητικό ύψος. Και σ' αυτά δεν περιλαμβάνονται τα επεισόδια βίας που ασκούν οι γονείς καθημερινά μέσα στο σπίτι και τις περισσότερες φορές δεν φθάνουν ούτε στο νοσοκομείο, ούτε στο αστυνομικό τμήμα.

Και όταν μιλάμε για κακοποιήσεις, δεν εννοούμε κάποια ξυλιά, που ο πατέρας ή η μητέρα, σε κάποια στιγμή εκνευρισμού τους, για λόγους σω-

φρονισμού θα δώσουν στο παιδί τους.

Μιλάμε για άγριο ξύλο, που προκαλεί καώσεις στα παιδιά, τις περισσότερες φορές ανεπανόρθωτες. Μιλάμε για πράξεις βασανισμού, που δεν προκαλούν μόνο σωματικά τραύματα αλλά και ψυχικά.

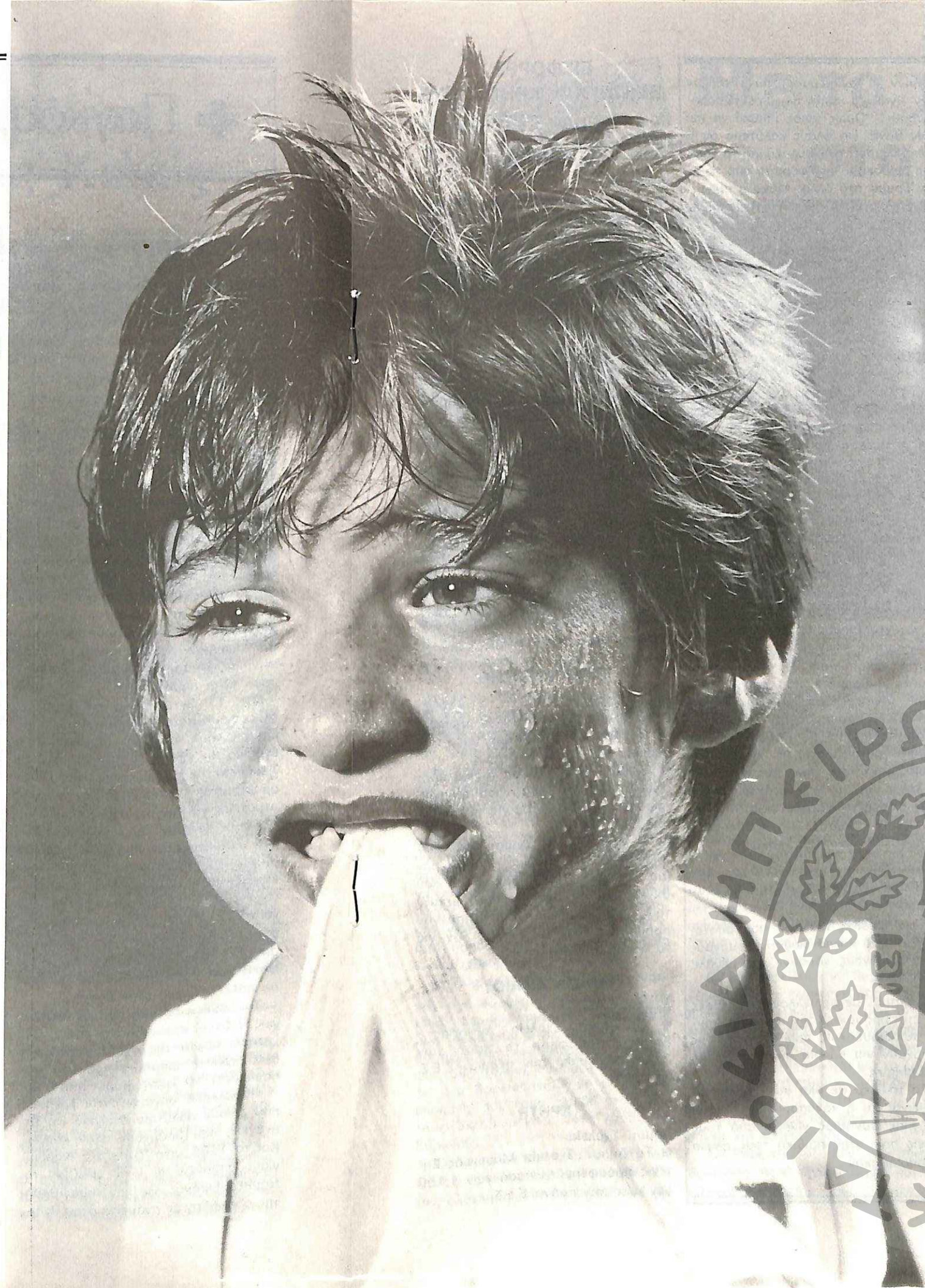
Και το πίο περίεργο είναι ότι οι μανάδες συγκριτικά με τους άνδρες κρατούν τα σκήπτρα, σε ποσοστά κακοποιήσεων των παιδιών.

Στην πατρίδα μας η παιδική κακοποίηση παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια.

Περίπου 150 Έλληνες παιδίατροι διέγνωσαν περισσότερες από 2.000 περιπτώσεις κακοποίησης και παραμελήσεως παιδιών τα τελευταία χρόνια.

Ακόμη 86 βρέφη και νήπια κάτω των τριών χρόνων-νοσηλεύτηκαν τα τελευταία τέσσερα χρόνια στα δύο νοσοκομεία Παίδων στην Αθήνα. Και δεν ήταν απλές κακοποιήσεις. Γιατί τα παιδιά αυτά είχαν βαριές καώσεις κατάγματα κρανίου και άκρων, εγκεφαλικές αιμορραγίες και σοβαρή παραμέληση.

Κι' ενώ επίσημες στατιστικές δεν υπάρχουν όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε καμμία χώρα του κόσμου, ερευνητές τα τελευταία χρόνια μαζεύουν όσα μπορούν στοιχεία, για να δούν πως μπορεί να μεθοδευτεί κατά χώρα, η αντιμετώπιση της παιδικής κακοποίησης.

Σύμφωνα λοιπόν με τα στοιχεία ερευνητών, Ινστιτούτων Υγείας και συνεδρίων που έγιναν, η εικόνα, που παρουσιάζεται είναι:

— Το Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού στην Ελλάδα, έχει καταγράψει στα αρχεία του, τουλάχιστον 500 περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών.

— Σε συνέδριο, που έγινε φέτος στην Αθήνα, δόθηκαν τα εξής στοιχεία:

Στις ΗΠΑ υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο κακοποιούνται 1 έως 6 εκατομμύρια παιδιά. Απ' αυτά, περίπου τα 3.000 πεθαίνουν από τα κτυπήματα κάποιου άστοργου γονιού.

Στην Αγγλία, αναφέρονται κάπου 16.000 περιπτώσεις βαριάς κακοποίησης παιδιών που προκάλεσαν 700 θανάτους.

Αλλά και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, δεν υστερούν σε «δραστηριότητα», σ' αυτόν τον τομέα.

Τα στοιχεία, που έφερε όμως στη δημοσιότητα η πολύχρονη έρευνα της γιατρού κ. Σαρόγλου της Α' Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης είναι συγκλονιστικά:

«Τό 79,4% των Ελληνίδων μητέρων», λέει η έρευνα, «χρησιμοποιούν το ξύλο για να τιμωρήσουν τα παιδιά τους. Το 36,2% των μανάδων αυτών χρησιμοποιεί το ξύλο πολύ συχνά ή συχνά. Το 33,9% των μητέρων πιστεύει ότι τιμωρεί τα παιδιά άδικα, αλλά δηλώνει ότι δεν μπορεί να το αποφύγει λόγω της δικής τους συναισθηματικής κατάστασης.

Τέλος, μόνο το 34% των μανάδων πιστεύουν ότι ωφελεί η σωματική τιμωρία, ενώ οι υπόλοιπες — εάν την εφαρμόζουν — πιστεύουν ότι δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα».

Σαν τέρατα

«Αν οι γυναίκες που εμφανίζονται σαν τέρατα στις εφημερίδες όταν κακοποιούν ή παραμελούν τα παιδιά τους είχαν κάποια αγκαλιά, ένα χέδι και λίγη σταργή όταν ήταν παιδιά, δε θα έφταναν ποτέ σ' αυτό το σημείο. Τα δικά τους παιδιά που κακοποιούνται απ' αυτές, αύριο θα κακοποιήσουν τα παιδιά τους», θα πεί η ψυχολόγος μέλος της Διεπιστημονικής Ομάδας που ασχολείται με το πρόβλημα της κακοποίησης και παραμέλησης των παιδιών.

Στην Ελλάδα έχουμε κάθε χρόνο περίπου 130.000 γεννήσεις. Συγκρίνοντας τις γεννήσεις αυτές με τις αν-

τίστοιχες των ευρωπαϊκών χωρών και τα ποσοστά κακοποίησης που ισχύουν εκεί, τότε θα πρέπει κάθε χρόνο οι γνωστές και άγνωστες περιπτώσεις κακοποίησης να φτάνουν τις 4.000. Από αυτά τα παιδιά κάπου 100 θα πεθάνουν και άλλα τόσα θα μείνουν με κάποια μόνιμη αναπηρία.

«Οι αριθμοί των παιδιών που έρχονται στο νοσοκομείο «Αγία Σοφία», συνεχίζει, «αυξάνουν με τρομακτικούς ρυθμούς. Και μιλάμε μόνο για γνωστά περιστατικά. Πριν από 4 χρόνια είχαμε 25 παιδιά το χρόνο, πέρυσι 40 και φέτος 60 μέχρι τον Αύγουστο. Και το πρόβλημα της επιθετικότητας και της κακοποίησης μεταφέρεται από γενιά σε γενιά».

Αντιστροφή του ρόλου

Στην κακοποίηση του παιδιού, συνεχίζει η ψυχολόγος, «υπάρχει αυτό που λέμε «αντιστροφή του ρόλου». Οι σημερινοί γονείς που χθές κακοποιήθηκαν από τους δικούς τους γονείς σαν παιδιά, περιμένουν από κάποιον να τους αγαπήσει.

Αυτή την αγάπη τη ζητάνε από τα παιδιά τους. Ανώριμοι συναισθηματικά όπως είναι, όταν το μωρό τους κλαίει, για παράδειγμα, περιμένουν να σταματήσει και αυτό — αν γίνει — θα το πάρουν σαν εκδήλωση αγάπης. Αν το μωρό δεν σταματήσει να κλαίει που είναι και το φυσιολογικότερο — τότε θα ξεσπάσουν επάνω του χτυπώντας το».

Οι στατιστικές λένε πως οι μάνες κακοποιούν πιά πολύ και πιά συχνά τα παιδιά τους από τους πατεράδες. Και μάλιστα πως τ' αγόρια κακοποιούνται πιά συχνά από τα κορίτσια: η αναλογία κακοποίησης είναι ένα κορίτσι κάθε τρία αγόρια.

«Αυτό συμβαίνει», θα πει η ψυχολόγος, «γιατί η μητέρα βλέπει στο πρόσωπο του αρσενικού παιδιού της τον άντρα-πατέρα, ή τον άντρα σύζυγο που δεν της φέρεται καλά. Και επιπλέον υπάρχουν και οι πρακτικοί λόγοι: Συνήθως οι μανάδες είναι αυτές που σηκώνουν το βάρος ενός παιδιού, που ασχολούνται μαζί του και που περνάνε πολλές ώρες με τα παιδιά τους».

Και φυσικά δεν υπάρχει κανείς που να ισχυριστεί ότι η κακοποίηση των

μικρών κι ανυπεράσπιστων παιδιών δεν είναι μια πράξη που πρέπει να τιμωρηθεί. Όμως ποιός μπορεί να πει πως θάνατι για όλους καλύτερα αν η μάνα κλειστεί στη φυλακή και το παιδί της αρχίσει να περιφέρεται από το ένα ίδρυμα στο άλλο; Μόνο η πρόληψη μπορεί να λύσει αυτό το πρόβλημα.

Η πρόληψη

«Υπάρχουν τρεις «κατηγορίες» ως τις ονομάσουμε έτσι — πρόληψης», θα πει η ψυχολόγος της Διεπιστημονικής Ομάδας. «Η πρόληψη λοιπόν μπορεί να είναι πρωτογενής, δευτερογενής ή και τριτογενής. Στην τελευταία περίπτωση αυτό που πρέπει να προληφθεί είναι η κακοποίηση του ήδη κακοποιημένου παιδιού για δεύτερη και τρίτη φορά, η κακοποίηση άλλων μελών της οικογένειας, δηλαδή των άλλων παιδιών».

Φυσικά κάτι τέτοιο δεν μπορεί να επιτευχθεί αν δεν υπάρξει η παρέμβαση και η βοήθεια των ειδικών φορέων της πολιτείας μέσα στη συγκεκριμένη οικογένεια. Η δευτερογενής πρόληψη τώρα. Πρέπει να φροντίσουμε να εντοπίσουμε γονείς «αυξημένου κινδύνου» — όπως τους ονομάζουμε — για κακοποίηση. Μ' άλλα λόγια, ομάδες ανθρώπων που έχουν πρόβλημα συμπεριφοράς, ψυχικής υγείας, κοινωνικής προσαρμογής. Σ' αυτή τη φάση πρέπει να βοηθηθούν οι άνθρωποι αυτοί ώστε να λύσουν τα προβλήματά τους πριν γίνουν γονείς. Ή τέλος, να σταθεί η πολιτεία κοντά τους σ' όλη τη διάρκεια που θα είναι γονείς. Ν' ακούσει τα προβλήματά τους και να τους βοηθήσει».

Και βέβαια στην Ελλάδα, δεν υπάρχουν οι θεσμοί, που υπάρχουν στις χώρες της Ευρώπης.

Εκεί Ομάδες Ειδικών, που αποτελούνται από κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους, «δρουν», στα μεγάλα μαιευτήρια.

Συζητούν με τις μέλλουσες μητέρες και έτσι προσδιορίζουν τους παράγοντες προδιαθέσεως που ενδεχομένως υπάρχουν για κάποια αυριανή γονική κακοποίηση.

Το τραγικό σε όλη αυτή την ιστορία είναι ότι η «αναπαραγωγή» γονικής βίας συνήθως γίνεται από τους γονείς που στην παιδική τους ηλικία κακοποιήθηκαν.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

(Διά μέσου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος)

ΑΘΗΝΑ

Γυμνάσια:

● Το 2ο Αρσάκειο Γυμνάσιο Θηλέων Ψυχικού πρόσφερε το ποσό των 20.000 δρχ. για τον Έρανο Ε.Ε.Σ. (1985).

Δημοτικά Σχολεία:

● Το 35ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών πρόσφερε το ποσό των 3.420 δρχ. υπέρ των σκοπών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

● Το 17ο Δημοτ. Σχολείο Καλλιθέας πρόσφερε 10.000 δρχ. για τον Ε.Ε.Σ. από έρανο που έκαμαν οι μαθητές μεταξύ τους.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Γυμνάσια:

● Το 11ο Γυμνάσιο Πειραιά πρόσφερε 2 δέματα με σχολικά είδη στο Δημοτ. Σχολείο Ανταρτικού Φλώρινας.

ΑΤΤΙΚΗ

● Η Τασούλα Κυρατζή, νέο Μέλος Ε.Ε.Σ. Νεότητος, από τα Καλύβια Θωρικού Αττικής, πρόσφερε 150 δρχ. βοήθεια για τα άπορα παιδιά.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Δημοτ. Σχολεία:

● Το Δημοτ. Σχολείο Πύλου πρόσφερε το ποσό των 6.000 δρχ. υπέρ των σκοπών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

● Το 6ο Δημοτ. Σχολείο Αιγίου πρόσφερε 500 δρχ. ποσό που συγκέντρωσαν οι μαθητές του για τον έρανο του Ε.Ε.Σ. (1985).

● Οι μαθητές του Δημοτ. Σχολείου Χιλιμοδίου Κορινθίας πρόσφεραν (απ' ευθείας) 70.000 δρχ., ποσό που συγκέντρωσαν από έρανο μεταξύ τους, για νοσηλεία τραυματισμένου συμμαθητή τους και 12.700 δρχ. για τα παιδιά της Αιθιοπίας.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δημοτ. Σχολεία:

● Το Δημοτ. Σχολείο Άντισσας - Λέσβου πρόσφερε το ποσό των 3.000 δρχ. υπέρ των σκοπών Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

ΚΡΗΤΗ

Δημοτ. Σχολεία:

● Το Δημοτ. Σχολείο Μαρωνιάς Σητείας πρόσφερε το ποσό των 1.150 δρχ. για τον Έρανο Ε.Ε.Σ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟ '40

Με το χαμόγελο στα χείλη

Ο λαός μας γιόρταζε τότε με ενθουσιασμό τις νίκες του στρατού μας στα βορειοηπειρωτικά βουνά. Η φωτογραφία έχει ληφθεί στην οδό Σταδίου. Ολόκληρο το Έθνος, αισθανόταν τότε στρατευμένο.

Με μεγαλοπρέπεια και την επιβαλλόμενη εθνική συγκίνηση γιορτάσαμε κι εφέτος την επέτειο του ΟΧΙ.

Η 28η Οκτωβρίου, είναι-μετά την 25η Μαρτίου-η μεγαλύτερη ημέρα, του Ελληνισμού. Ενας μικρός αριθμητικά αλλά μεγάλος σε ιστορία, πολιτισμό και ψυχικό σθένος λαός τόλμησε να εναντιωθεί στο σιδηρόφραχτο στρατό του Μουσολίνι και να αρνηθεί να υποταχθεί στη φασιστική βία. Και άφησε τον κόσμο ολόκληρο κατάπληκτο, γιατί κανείς δεν περίμενε, κανείς, δεν μπορούσε να φαντασθεί, το τι θα επακολουθούσε.

Ο ελληνικός στρατός, εμψυχούμενος από το δίκαιο αποδύθηκε στον υπέρ βωμών και εστιών αγώνα και πριν περάσουν λίγες ημέρες, με τη βοήθεια της Μεγαλόχαρης, είχε τρέψει τους Ιταλούς σε φυγή. Και έγραφε στα Βορειοηπειρωτικά βουνά μια εποποιία, που έδινε ελπίδα στους άλλους, σκλαβωμένους, τότε, λαούς της Ευρώπης.

Όταν ακόμη και η Γαλλία είχε γονατίσει, η μικρή Ελλάδα νικούσε. Όταν ολόκληρη Αγγλία αγωνιούσε, οι

Έλληνες πήγαιναν μπροστά, με το χαμόγελο στα χείλη.

Σαράντα έξι χρόνια έχουν περάσει από τότε. Αλλά η εθνική μνήμη διατηρεί άσβεστη τη φλόγα της τιμής και της δόξας.

Αλλά κάθε εθνική επέτειος, δεν πρέπει να είναι μόνο ευκαιρία για πανηγυρισμούς, για απότιση φόρου τιμής στους πρωτεργάτες και τους συντελεστές της εποποιίας, για σηματοδότησους και πανηγυρικούς λόγους. Πρέπει πρώτα και κύρια να είναι αφορμή αναβάπτισης, ευκαιρία για άντληση διδασμάτων, αφετηρία για νέες κατακτήσεις.

Οι λαοί οφείλουν να θυμούνται. Η εθνική μνήμη είναι εγγύηση για επιβίωση κάθε έθνους. Και μείς οι Έλληνες έχουμε πολλά να θυμόμαστε. Από τον Μαραθώνα και τις Θερμοπύλες, μέχρι το Μεσολόγγι και το Σούλι, από το Σαραντάπορο και Μπιζάνι, μέχρι την Κορυτσά και το Τεπελένι και το Αργυρόκαστρο και τους Αγίους Σαράντα και το Πόγγραδες...

Το Έπος του '40, δεν είναι μόνο ο θρίαμβος της ελληνικής ψυχής και του εθνικού μεγαλείου. Είναι η νίκη της

ελευθερίας απέναντι στη δουλεία, είναι η νίκη του πολιτισμού, απέναντι στην τυφλή βία, είναι η νίκη της αλήθειας απέναντι στο ψεύδος του φασιστικού μεσσανισμού.

Η ισχύς των λαών δεν μετριέται με βόμβες και κανόνια. Μετριέται με την αγάπη για την ελευθερία, με την πίστη στο δίκαιο, με τη θέληση για προστασία των ιερών και των οσίων, με το σεβασμό στην ιστορία.

Η εποποιία της Πίνδου — και αργότερα των Οχυρών της Μακεδονίας — δεν ήταν τυχαία. Ο λαός μας, χαλυβδωμένος από την πίστη του στο δίκαιο, εμπνεόμενος από την αγάπη του για την ελευθερία, τίμησε και πάλι την ιστορία και τη σημαία του. Κι όταν οι καμπάνες των εκκλησιών ηχούσαν για τις νίκες μας, έστειλαν σ' όλη την οικουμένη ένα μήνυμα ελπίδας.

Ναι, το '40, μας επιτρέπει να νοιώθουμε περήφανοι. Και οφείλουμε να είμαστε πάντα έτοιμοι να φανούμε κι εμείς αντάξιοι εκείνης της γενιάς των πατέρων και των παππούδων μας. Να είμαστε κι εμείς έτοιμοι να φυλάξουμε Θερμοπύλες.

"Σάν πήραμε τήν ΚΟΡΥΤΣΑ"

Γύρισε τό κλειδί κι' έσυρε σιγανά τό συρτάρι πρὸς τὰ έξω.

Ήταν ή πρώτη φορά, πού ή μητέρα τής έμπιστευόταν κάτι τέτοιο κι' ένα δέος τήν πλημμυροῦσε. Τό συρτάρι τοῦ μεγάλου αδελφοῦ, έμενε πάντα γι' αὐτήν ένα ίερό μέρος, πού μόνο από μακριά μπορούσε νά τό κυττάζει.

Πότε-πότε, όταν τ' άνοιγε ή μητέρα, πήγαιε κι' αὐτή πίσω άπ' τόν ώμο της κι' έβλεπε μαζί της τὰ διάφορα μικροπράγματα καί χαρτιά πούχε μέσα. Ποτέ όμως δέν είχε διαβάσει τί λέγανε κείνα τὰ γραψίματα, μέ τόν όμορφο στρογγυλό χαρακτήρα. Ποτέ δέν είχε άνασκαλέψει μόνη της τόν άγαπημένο εκείνο μικρό θηραυρό.

— "Όταν μεγαλώσεις, τής έλεγε ή μητέρα.

Κι' εκείνη περίμενε.

Νά, όμως, πού τώρα ή επιθυμία της έκπληρώθηκε. Είχε πιά μεγαλώσει.

Τράβηξε περισσότερο τό συρτάρι. Σχολικά τετράδια, σημειωματάρια, βιβλία, μιά Κ. Διαθήκη κι' ένα σωρό άλλα πράγματα πέρασαν άπ' τὰ χέρια της. Κι' ύστερα, ύστερα στάθηκε μέ

συγκίνηση σέ κείνες τīs πυκνογραμμένες σελίδες. Τīs τελευταίες, πούγραψε τό χέρι τοῦ αδελφοῦ.

Ήταν κάτι σάν ήμερολόγιο, χωρίς άρχή καί τέλος. "Ο πόλεμος είχε μιλήσει βαθείά στά δεκαεννήα του χρόνια καί τόν έκανε συχνά νά ξεχύνει πάνω στό χαρτί τής καρδιάς του τὰ μιλήματα. "Άκουγες, θαρρείς, τούς παλμούς της μέσα σέ κείνα τὰ φύλλα. Τούς παλμούς της γιά τήν πατρίδα, τīs λαχτάρες, τὰ σκιρτήματά της. Μίλαγε γιά τή Δευτέρα εκείνη τοῦ ΟΧΙ, γιά τό ξεκίνημα τοῦ στρατοῦ, γιά τīs νίκες στήν Πίνδο καί τὰ ύψώματα τής Άλβανίας. Καί τελείωνε σέ τοῦτες τīs γραμμές, στό ξεχείλισμα τοῦτο τοῦ ένθουςιασμοῦ, πούκανε ρίγη νά περνάνε τό σώμα τής αδερφής καί δάκρυα νά υγραίνουν τὰ μάτια:

«Έπήραμε τήν Κορυτσά!

Νίκη; Θρίαμβος; "Όχι. Κάτι παραπάνω. Κάτι πού δέν λέγεται. Κάτι πού δέν έχει ξανα-νοιώσει ή καρδιά. Μοῦρχεται νά βγῶ, νά τρέξω ψηλά σέ μιά κορφή καί νά τό φωνάξω μ' όλη τή δύναμη τῶν πνευμόνων μου. Νά τό φωνάξω καί νά τ'

άκούσει ή οίκουμένη. καί νά θαυμάσει καί νά δακρύσει από συγκίνηση. Νά τό φωνάξω καί νά τ' άκούσουν οι έχθροί. Καί νά θαυμάσουν καί νά δακρύσουν από ντροπή.

Έπήραμε τήν Κορυτσά!

Έμεϊς. "Η μικρούλα Έλλάδα! Έμεϊς. Οι φτωχοί, μέ τόν λειψό όπλισμό. Δέν πολεμήσαμε τόν έχθρό μόνο. Δέν τόν σταματήσαμε. Μά τόν κυνηγήσαμε κι' από τīs θέσεις, πού πεισματικά άγωνίστηκε νά τīs κρατήσει. Τοῦ πήραμε τή μεγαλύτερη πόλη. Υπάρχει τρανότερη νίκη;

Είναι Παρασκευή 22 Νοεμβρίου. Μιά Παρασκευή ήσυχη μέ έλαφρή συννεφιά καί γλυκό καιρό. Μά άπ' τήν ώρα, πού ή μεγάλη είδηση πέταξε από στόμα σέ στόμα — πρίν κάν τό γράψουν οι έφημερίδες, πρίν τό πει τό ραδιόφωνο — ή Παρασκευή έγινε, θαρρείς, μιά όλόφωτη γιορτινή Κυριακή!

Πλημμύρισαν οι δρόμοι από ανθρώπους.

— Χριστός Άνέστη! Πήραμε τήν Κορυτσά!

— "Η Παναγιά έκαμε τό θαῦμα της!

— Ζήτω ή Έλλάδα μας!

— Ζήτω ό Στρατός μας!

"Όλοι μαζί μιλούσαμε. "Όλοι μαζί εύχόμαστε μέ γέλια καί δακρυσμένα μάτια συγχρόνως. Μοιάζαμε μέ παιδιά, πού χοροπηδάνε καί διαλαλουν τή χαρά τους, πού φουσκώνουν από περηφάνεια, πού μπερδεύουν τὰ λόγια τους, πού διηγούνται άτέλειωτα.

Τὰ μαγαζιά άδειασαν. Οι υπάλληλοι στά γραφεΐα παρήσαν τīs πέννες. "Όλοι είναι στά παράθυρα καί τὰ πεζοδρόμια. Οι νοικοκυρές βγάζουν τīs σημαίες στά μπαλκόνια. Οι διαβάτες πιάνουν μέ τὰ μπουλούκια κουβέντα. Δέν υπάρχουν

σήμερα γνωστοί καί άγνωστοι. Δέν υπάρχουν μαλωμένοι καί έχθροί. Φιλιούνται, χειροκροτούν, ζητωκραυγάζουν. Γίναμε όλοι σαν μιά ψυχή.

Οι καμπάνες χτυπάνε αδιάκοπα. Χτυπάνε σ' όλες τīs συνοικίες δονώντας τήν άτμόσφαιρα πανηγυρικά, άναστάσιμα.

"Όπου περνάει στρατιώτης όρμάει ό κόσμος νά τόν σηκώσει στά χέρια. "Όπου περνάνε σύμμαχοι, τούς φωνάζουν μέ τό στόμα, μέ τīs χειρονομίες:

— Έπήραμε τήν Κορυτσά!

Κι' εκείνοι καταλαβαίνουν καί συμμετέχουν στή χαρά κι' επαναλαμβάνουν κακόφωνα:

— Κορυτσά! Κορυτσά!

Τὰ πλήθη δέν μπορούν νά κρατηθούν. Σχηματίζουν αὐθόρμητα φάλαγγες, πού διευθύνονται στό Γενικό Στρατηγεΐο. Φωνάζουν, ζητωκραυγάζουν. Θέλουν ν' άκούσουν καί τήν επίσημη άναγγελία τής μεγάλης νίκης. Κι' όταν πιά φάνηκε στήν πόρτα ό πρωθυπουργός καί είπε: «Κύριοι, σās άναγγέλω ότι πρό μιάς ώρας έλήφθη τηλεγράφημα τήν Κορυτσά» είναι άφάνταστο τό τί έγινε. Παραλήρημα χαρής. Κλαίγαμε, γελάγαμε μέσα σέ

μιά πλημμύρα συγκινήσεως καί περηφάνειας. Μέσα σ' ένα έξαλλο ένθουςιασμό.

Κι' όταν σītς τέσσερις τό απόγευμα έγινε στή Μητρόπολη ή δοξολογία γιά τή μεγάλη νίκη, γονατιστοί ξεχύσαμε τήν άνείπωτη εύγνωμοσύνη μας στό Θεό καί τήν "Υπέρμαχο Στρατηγό, γιά τό θαῦμα πούκανε τήν χθεσινή μέρα τής γιορτής της.

Έπήραμε τήν ελληνική μας Κορυτσά!

Στήθος μέ στήθος πολέμησε ό στρατός μέ τόν έχθρό. Τόν άφάνισε. Τόν έτρεψε σέ άτακτο φυγή. Τόν κυνήγησε μέ χειροβομβίδες καί πέτρες!

Δέν είναι νίκη. Δέν είναι θρίαμβος. Είναι κάτι παραπάνω. Κάτι πού δέν τό χωράει ό νους. "Η καρδιά μόνο τό ζει.

Καί πάλλει.

Καί σκιρτάει. Καί σέ μεθάει μέ τόν πόθο νά ξαναζήσει κι' άλλες τέτοιες χαρές, π' άξίζει τὰ νειάτα νά τīs ζουν. Κι' άλλες τέτοιες κατακτήσεις, σītς όποιες νάχεις συμβάλει κι' έσύ...».

★

Δέν υπήρχαν άλλες γραμμένες σελίδες στό ήμερολόγιο τοῦ μεγάλου αδελφοῦ. Σταμάτησε εκεί. Μά ξανασυνεχίστηκε

σέ λίγο. Συνεχίστηκε πάνω στά χιονισμένα άλβανικά βουνά.

Τίποτα δέν μπόρεσε νά τόν κρατήσει. Σάν πήραμε τήν Κορυτσά, εκείνη τήν ίδια μέρα πήρε κι' αὐτός τήν άπόφαση. Θέριεψε ή λαχτάρα μέσα του γιά τή χαρά τής νίκης, μιάς νίκης πού νάχε συμβάλει κι' αὐτός.

Καί ξεκίνησε. Πήγε έθελοντής. Σ' ένα μήνα έμπαινε στή Χειμάρρα. Νικητής ήρωας. Σέ λίγο σκοτώθηκε, άφού χάρηκε από τούτη τή γή τή χαρά τής νίκης, πού κεί επάνω θά γεύεται αιώνια.

Μέ τό κεφάλι στηριγμένο σītς παλάμες ή αδελφή — ή μικρότερη άπ' τὰ όκτώ παιδιά — μπρὸς στό άνοιγμένο συρτάρι σκέπτεται.

— Σάν πήραμε, λοιπόν, τήν Κορυτσά... Τότε φούντωσε μέσα του τό μεγάλο όνειρο: ή χαρά τής νίκης, π' άξίζει τὰ νειάτα νά τή ζουν.

"Η χαρά τής νίκης θά γίνει καί τό δικό μου όνειρο, αδελφέ μου. Δέν μπορώ νά πολεμήσω ποτέ γιά νά πάρω μιά Κορυτσά ή μιά Χειμάρρα. Μά μπορώ νά νοιώσω τή χαρά γιά κάποιες άλλες νίκες... "Ισες μ' αὐτή, πούνοιωσες κι' έσύ, σάν πήραμε τήν Κορυτσά.

ΤΟ ΤΡΥΠΟΚΑΡΥΔΟ

Οι επίσημες αθλητικές αρχές της χώρας μας, άρχισαν να προετοιμάζουν την ελληνική καμπάνια που θα αναληφθεί, προκειμένου να πετύχουμε ώστε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή να αναθέσει στην Ελλάδα την διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων του 1996.

Η ανάθεση αυτή είναι δικαίωμα της χώρας μας πράγμα που δεν είναι δυνατόν να μη βαρύνει στην σχετική απόφαση της Δ.Ο.Ε. Διότι το 1996, θα συμπληρωθεί ένας αιώνας από τότε που αναβίωσαν οι Ολυμπιακοί αγώνες, στη χώρα μας, που είναι η πατρίδα και η κοιτίδα τους.

Πράγματι, το 1896 υλοποιήθηκε η μεγαλοφυής ιδέα του βαρώνου Ντε Κουμπερτέν για την αναβίωση των αρχαίων Ολυμπιακών αγώνων και πραγματοποιήθηκε η πρώτη Ολυμπιάδα στην Αθήνα, στο καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό στάδιο, που δημιουργήθηκε χάρη στην τεράστια προσφορά του εθνικού ευεργέτη Γεωργίου Αβέρωφ.

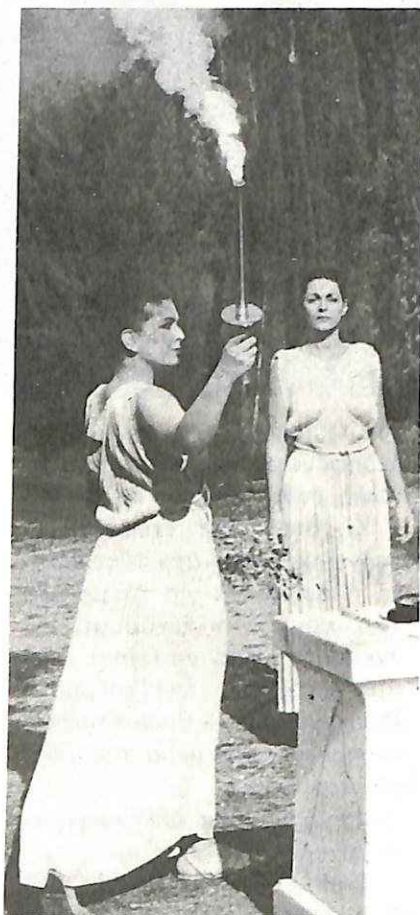
Έτσι, ο πανηγυρικός χαρακτήρας που πρέπει να προσλάβουν οι Ολυμπιακοί του 1996 — για να τιμηθεί η συμπλήρωση ενός αιώνα από την αναβίωσή τους — επιβάλλει ηθικά να ανατεθούν στην Ελλάδα.

Θα είναι αυτό παράλληλα ένα «μνημόσυνο» και ένα «ευχαριστώ», στη μνήμη του Ντε Κουμπερτέν που η καρδιά του τιμητικά φυλάσσεται στην Ολυμπία.

Βέβαια σήμερα οι Ολυμπιακοί αγώνες έχουν νοθευθεί με πολλά στοιχεία εμπορικότητας και πολιτικής, πράγμα που έχει μεταβάλλει το χαρακτήρα τους. Στην αρχαιότητα, σ' όλη την περίοδο των Ολυμπιακών αγώνων, σταματούσαν οι πόλεμοι παντού και έτσι οι Ολυμπιάδες αποκτούσαν και τον χαρακτήρα ειρηνιστικών εκδηλώσεων. Κι' αυτό ακριβώς το πνεύμα της ευγενούς άμιλλας και της ειρηνικής συνυπάρξεως στον αθλητικό στίβο, σήμερα έχει ουσιαστικά εκλείψει.

Το ιδεώδες θα ήταν να υλοποιηθεί η ιδέα του Προέδρου της Δημοκρατίας, κ. Κ. Καραμανλή, να «επαναπατρισθούν» οι Ολυμπιακοί αγώνες και να ανατεθεί η μόνιμη τέλεσή τους στην Ελλάδα, στην ίδια μάλιστα περιοχή που γίνονταν και στην αρχαιότητα, δηλαδή στην Ολυμπία. Μέχρις ότου όμως αυτό γίνει πραγματικότητα, κανείς δεν μπορεί να μας αρνηθεί το

Η Ολυμπιάδα του 1996 ελληνικό δικαίωμα

δικαίωμα να οργανώσουμε εμείς τους Ολυμπιακούς του 1996!

Η σχετική προσπάθεια λοιπόν αρχίζει. Και πρέπει όλοι να βοηθήσουμε για να ευοδωθεί.

Στο μεταξύ, η Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία είχε τις τελευταίες ημέρες μια αξιόλογη διεθνή επιτυχία:

Μετά από επαφές που είχαν οι άνθρωποι της Ε.Ι.Ο. με την παγκόσμια Ομοσπονδία, έγινε αποδεκτή η πρόταση της Ελλάδας, για την καθιέρωση από το 1988 αγώνα ανοιχτής θάλασσας στη διαδρομή Αρχαία Ολυμπία — Βαρκελώνη, μέχρι το 1992, που ως γνωστό θα γίνουν στην ισπανική πόλη οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Ε.Ι.Ο. Γ. Νικηφοράκης, την Οργανωτική Επιτροπή θ' αποτελούν μέλη των δύο Ομοσπονδιών Ελλάδας — Ισπανίας.

Ακόμη, η Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία πρότεινε στην Παγκόσμια Ομοσπονδία όπως η μεταφορά της Ολυμπιακής Φλόγας το 1992 γίνει με ιστιοπλοϊκό σκάφος, ή αρμάδα σκαφών, από την Ελλάδα στη Βαρκελώνη.

Η διαδρομή που προτείνεται είναι Ολυμπία — Ολυμπιακό Στάδιο — Φάληρο με δρομείς.

Θ' ακολουθήσει ειδική τελετή, θα παραλάβουν τη φλόγα οι Ισπανοί και αφού διέλθει από διάφορα μεσογειακά λιμάνια θα φθάσει στη Βαρκελώνη.

Σ' αυτό το σημείο όμως θα πρέπει να υπάρξει ιδιαίτερος προβληματισμός. Όταν οι Ολυμπιακοί γίνονται σε Ευρωπαϊκή χώρα, προτιμότερο είναι να γίνεται η μεταφορά της Ολυμπιακής Φλόγας οδικώς, με δρομείς. Γιατί αυτό θα δίνει σε χιλιάδες νέους και νέες την τιμή και τη δυνατότητα να πάρουν στα χέρια τους τη δάδα και στην Ελλάδα την ευκαιρία να προβάλεται συνεχώς και επί ημέρες καθώς η φλόγα θα διασχίζει τις διάφορες χώρες.

Για παράδειγμα, το 1992, για να φθάσει η φλόγα στη Βαρκελώνη, θα περνούσε από τα Ελληνικά σύνορα στη Γιουγκοσλαβία, μετά στην Αυστρία, στην Ελβετία, στην Γερμανία, τη Γαλλία, και ίσως και σε άλλες χώρες. Και εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς πόσο μεγάλη προβολή θα ήταν αυτό για τη χώρα μας. Γ.Π.

Τμήμα κολύμβησης του ΕΕΣΝ

Στα πλαίσια των αθλητικών δραστηριοτήτων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Νεότητας, οργανώνεται τμήμα κολύμβησης για παιδιά άνω των 10 ετών.

Όσοι από τα μέλη του ΕΕΣΝ επιθυμούν να ακολουθήσουν τις δραστηριότητες αυτές μπορούν να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα 8832351 και 8843350 για να δηλώσουν συμμετοχή.

KALAMATA: The Red Cross standing by the side of the earthquake victims

When in the evening of September 13th 1986, the beautiful city of Kalamata in Peloponnesus was struck by Enceladus, the Hellenic Red Cross immediately mobilized. Teams of many members, professionals and Volunteers, were carried to the stricken city, to take care of the wounded, to assist the houseless, to help with the rescue of the encaged. The dead were 13. The houseless were over 20.000.

This issue of the Hellenic Red Cross magazine is dedicated to Kalamata. The photos of the cover have also been taken from this tragedy. Besides the report referring to the Hellenic Red Cross efforts and the assistance which was immediately sent by the sister Societies of many countries, we republish an interesting article of the League's Director of Public Affairs Mr. George Reid under the title "Kalamata: waiting for the Winter", it was published in the Annex II (Brief Sheet 30/86) of the League.

A NEW DEPARTURE

Under this title, there is published on page 5, an article of the Editorial Committee explaining the changes which have been decided and marks out the new concerns of the Hellenic Youth Red Cross magazine which, besides the show of the activities, the work and the offer of the Red Cross, now it will publish also articles and reports of general interest for the youth, in order to be more interesting and to contribute not only to the further culture of the Red Cross spirit but also to the wider information and culture of its readers.

DEDICATION TO 1940

This year also there was brilliantly celebrated in Greece, the 28th October 1940 anniversary, a day on which Greece said "NO" to the extension policy of the Italian fascism. Then, Mussolini's defeat relieved Europe and gave a message of hope to the people fighting against fascism and nazism.

THE YOUNG PEOPLE OF TODAY, LEADERS OF THE 21st CENTURY

This was the subject of an International Essay Competition proclaimed by our magazine. There was a great participation and the complimentary comments by friends all over the world, gave us a particular satisfaction. Today, we publish the essay of two students from Cyprus, who won the first prize of the competition. It is a text showing that the way of thinking of the present youth allows us to hope that people will become better.

HOPE WITH A CARD

Christmas and New Years cards may give hope to hungry children, provided that they are UNICEF cards for the completion of 40 years activity, of which we publish today a short dedication. The purchase of such cards of the Greek Spastics Protection Society is also propagandized.

THALASSAEMIA WILL BE BEATEN

We publish a short report on the A' World Congress against thalassaemia or Cooley's disease, which was held in Nicosia, Cyprus, where there were expressed hopes that very soon the confronting of this disease will be possible. It was, however, stressed the need of

prevention and proper information of all those who have the "stigma".

OLYMPIC GAMES 1996, A RIGHT OF GREECE

The Greek Athletic Authorities have started an international campaign, in order that the International Olympic Committee to be persuaded to entrust Greece the organisation of the 1996 Olympic Games.

It is believed in our Country, that this is an obligation of the International Olympic Committee, as in 1996 it is the first Centenary of the Olympic Games revival which was held in Athens in 1896, thanks to the inspiration and efforts of the French Baron Pier de Coubertin. Thus, the celebration of the Centenary of the modern Olympiads will coincide in the same town where the first Olympic Games took place.

THE BODILY VIOLATION AGAINST CHILDREN

Despite the modern pedagogical conception, the maltreatment of children internationally is a phenomenon, which has not been dispelled. In this issue, we publish an interesting article, containing elements resulting from extensive enquiries of doctor Saroglou of the A'. Paediatric Clinic of Salonica University. Besides, it is reported, on the basis of elements from international sources that bodily violation against little children on the part of their parents is very frequent even in civilized countries with very strict laws.

KALAMATA: La Croix Rouge Hellénique auprès des victimes du séisme

Quand au soir du 13 Septembre 1986, la belle ville de Kalamata, à Péloponnèse, fut ébranlée par le séisme, la Croix-Rouge Hellénique est rapidement entrée en action.

Des spécialistes et volontaires de la C.R.H. se sont rendus à la ville touchée dans le but d'offrir les premiers secours aux blessés, d'assister les personnes sans-abri, d'aider au sauvetage des personnes coincées dans les débris.

Les rapports de Kalamata signalent 19 personnes tuées et plus de 20.000 sans abri.

Le présent magazine de la Croix-Rouge Hellénique de la Jeunesse, est consacré à Kalamata.

Les photos prises se réfèrent à cette tragédie. En outre à part du reportage qui décrit les efforts de la Croix-Rouge Hellénique et le secours qui a été immédiatement envoyé par les sociétés Soeurs de nombreux pays, nous republions un article très intéressant du Directeur du Département de l'information de la Ligue M. George Reid sous le titre: Kalamata.

"On attend l'hiver". (Publié dans l'annexe II aux Nouvelles No 44/86 Feuille d'Information No 30/86 de la Ligue).

UN NOUVEAU DÉPART

C'est sous ce titre qu'un article du comité de Rédaction de notre magazine est publié à la page 5 analysant les modifications qui ont été décidées tout en signalant les nouveaux objectifs et intérêts du magazine de la Croix-Rouge Hellénique de la Jeunesse qui à part la présentation des activités, de l'oeuvre et de l'offre de la Croix-Rouge contiendra articles et reportages d'intérêt général pour les jeunes, dans le but de contribuer non seulement à la culture de l'esprit de la Croix-Rouge mais à donner une information plus étendue à nos lecteurs.

HOMMAGE À L'ANNÉE 1940

L'anniversaire de 28 Octobre 1940, jour que la Grèce a dit «non» à la politique d'expansion du fascisme italien et de la glorieuse guerre qui a suivi pour les forces helléniques fut aussi célébrée d'une façon très solennelle. La défaite de Mussolini a soulagé l'Europe et a donné un message d'espoir aux peuples qui luttèrent contre le fascisme et le nazisme.

LES JEUNES D'AUJOURD'HUI, CHEFS DU 21ème SIÈCLE

Il s'agit du thème du concours international d'essai que notre magazine a proclamé. La participation était particulièrement grande et les commentaires que des amis de tout le monde ont fait très encourageants ce qui nous a donné une satisfaction particulière.

Nous publions aujourd'hui l'essai de deux élèves de Chypre qui ont gagné le premier prix du concours. Il s'agit d'un texte qui montre que la manière de penser des jeunes d'aujourd'hui, permet d'espoir que le monde atteindra dans l'avenir le meilleur.

ESPOIR AVEC UNE CARTE

Les cartes de vœux pour les fêtes de Noël et le Nouvel An, peuvent donner l'espoir aux enfants affaiblis. Il suffit d'être des cartes de UNICEF qui fête les 40 ans de son activité dont nous publions aujourd'hui une petite dédicace. De même est propagée l'opportunité de l'achat des cartes de vœux de l'Association de Protection de personnes spastiques en Grèce.

L'ANÉMIE MÉDITERRANÉENNE SERA VAINCUE

Nous publions un petit reportage sur le A Symposium International qui a eu lieu à Nicosia, Chypre organisé par les Associations qui luttent contre l'anémie

méditerranéenne (thalassemie ou maladie de Couley), où on a exprimé l'espoir que dans le proche avenir on pourra faire face à cette maladie. On a particulièrement mis l'accent sur le besoin de la prévention et de l'information adéquates de tous ceux qui ont le «stigma».

LA VIOLENCE PHYSIQUE CONTRE LES ENFANTS

Malgré les conceptions pédagogiques modernes, le mauvais traitement des enfants dans le monde entier est un phénomène qui n'a pas disparu. A cet effet nous publions dans cet exemplaire un article très intéressant contenant des éléments qui ont été le résultat d'une grande enquête de M. Saroglou médecin à la A Clinique des maladies infantiles à l'Université de Salonique.

Parallèlement à base des éléments pris de sources internationales, il est mentionné que l'exercice de violence physique contre les petits enfants par leurs parents est particulièrement fréquente même dans les pays développés ayant une législation relative très stricte.

LES JEUX OLYMPIQUES DE 1996, UN DROIT DE LA GRÈCE

Les Autorités Helléniques d'Athlétisme, commencé une campagne internationale dans le but de persuader la Commission Olympique Internationale de confier à notre pays l'organisation des Jeux Olympiques de 1996.

Dans notre pays il est estimé que cela est une obligation de la C.O.I., puisque en 1996 la Grèce fête l'anniversaire des cent ans du souvenir des Jeux Olympiques qui ont eu lieu en 1896 à Athènes, grâce à l'inspiration et l'effort du baron Pierre de Coubertin. Ainsi, la célébration des cent ans des Jeux Olympiques contemporains coïncidera dans la même ville, où ont eu lieu les premiers Jeux Olympiques.

A' ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Οι νέοι του σήμερα ηγέτες του 21ου αιώνα

Ξεκινήσαμε τα χαράματα σαν πελαργοί!

Κουραστήκαμε...

Συνεχίσαμε σαν χελιδόνια

Ξαποστάσαμε σε φτερούγες,

Κοιμηθήκαμε σε κατάρτια

Τ' απομεινόμερο μας βρήκε

λαθρεπιβάτης σ' ένα τρένο.

Προχωρώντας,

— ξεφύγαμε από τη φύση μας—

Σκοτώσαμε,

Πατήσαμε σε πτώματα

και προχωρήσαμε...

Όταν βράδιασε,

με το κεφάλι χαμηλωμένο

αγγίζαμε το στόχο μας.

Κοιτάξαμε πίσω,

κ' είδαμε σκοτεινή την πορεία μας.

Και τότε νοσταλγήσαμε την αυγή

την πρώτη μας αυγή

για μια νέα πορεία!!

Μοιάζουν οι νέοι, σαν ταξιδιώτες που βία τους στρίμωξαν σ' ένα βαγόνι, και ενώ τους έδωσαν πλούσιες τροφές, κι ενώ φρόντισαν για την υλική τους ευμάρεια — «να μην τους λείπει τίποτα» — δεν τους είπαν πού κατευθύνονται πού πηγαίνουν, ποιό θα είναι το τέρμα. Ταξιδεύουν νύχτες και μέρες, μέρες και νύχτες εγκαταλειμμένοι, κι όλα είναι αβέβαια, όλα ενδεχόμενα, τίποτα σταθερό ούτε έξω, ούτε μέσα στον άνθρωπο.

Η κοινωνία τους διδάσκει την αξία της ευνομίας, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της επιείκειας, της αυτοθυσίας, του αρρενωπού φρονήματος, της σοφίας. Σχηματίζει μέσα τους ένα μυθικό σύμπαν, στο οποίο αφήνονται να μετεωριστούν ιδανικοί αστροναύτες και για το οποίο αισθάνονται βέβαιο πως πραγματώνεται σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις, αλλά και που δεν ανέχονται να το βλέπουν να διαλύεται σε φανταχτερούς αφρούς μόλις το αγγίξει με το βέβηλο δάκτυλο της η καθημερινή ζωή.

Παρόλ' αυτά βιώνουν οι νέοι, με διαφορετικό τρόπο και γι' αυτό είναι και η ζωή τους διαφορετική.

Έχουν ένα δικό τους όραμα ζωής: απλό. Δείχνουν πως μπορούν να ακούσουν και το διπλανό τους και να κουβεντιάσουν τις απόψεις του.

Τούτο, εκφράζεται θαυμάσια στα λεγόμενα ενός καθηγητή 52 χρόνων: «Θα ήθελα πολύ να ήμουν σήμερα γι' άλλη μια φορά νέος. Όχι επειδή φοβάμαι τα γηρατειά, σίγουρα όχι γι' αυτό αλλά επειδή τα σημερινά νιάτα όπως τα βλέπω και τα γνωρίζω, μου αρέσουν πολύ. Πρέπει μάλιστα να πω ότι με εξαναγκάζουν κατά κάποιο τρόπο να τα σέβομαι. Όχι με τις επιδόσεις τους, αυτές είναι συχνά φρικτές, αλλά π.χ. με τον τρόπο που ξεπερνούν τα προβλήματα τους. Αυτά τ' αγόρια και τα κορίτσια των 16 και 17 χρόνων μπορούν και συζητούν μεταξύ τους τις δυσκολίες τους μ' ένα τρόπο που για μας τότε ήταν αδιάνοητος...»

Βέβαια τα προβλήματα που ορθώνονται μπρος στο δρόμο του σημερινού νέου και που αποτελούν και εμπόδια, αλλά και κίνητρα στην πορεία του, τα προβλήματα αυτά είναι πολλά, αναρίθμητα ίσως. Σε περασμένες εποχές ο νέος είχε την παράδοση, η οποία του παράδινε ένα ναυτικό χάρτη και μια πυξίδα. Ο σημερινός νέος όχι πως δεν έχει ναυτικό χάρτη, ίσα-ίσα έχει πολλούς, που τα λένε διαφορετικά και αντίθετα ο ένας από τον άλλο. Και πυξίδες πολλές, απομαγνητισμένες, που δείχνουν η κάθε μια το Βορρά σ' άλλο σημείο. Ο νέος, λοιπόν, πρέπει να διαλέξει και να προσανατολιστεί πριν ξεκινήσει για το δρόμο του. Εκτός πλέον αν ακολουθήσει τη συμβουλή, που πάει να γίνει μόδα, να πετάξει όλους τους χάρτες και όλες τις πυξίδες, ν' αφήσει το καράβι του να το πάρει το ρεύμα όπου αυτό θέλει, είτε κατά τη Σκύλλα, είτε κατά τη Χάρυβδη.

Οι νέοι τούτοι όμως, που ζουν στο τέλμα της συμβατικότητας, προοιωνίζουν το θάνατο του πολιτισμού, την ερήμωση της ζωής. Αντιμετωπίζουν την απόγνωση με την αναρχία, ψάχνουν για νέες ιδεολογίες, για ένα «Θεό» στον οποίο να βρουν την πληρότητα της ζωής όπως την επιθυμούν και πλανεύονται: οδηγούνται στη ψευδαίσθηση που προσφέρει η στιγμιαία ευχαρίστηση, της τοξικομανίας, της κοσμικής ηδονής.

Υπάρχουν όμως, σίγουρα, κάποιες μονάδες, κάποιες ομάδες, κάποιοι ακόμα που μπορούν και είναι πρόθυμοι να δώσουν ένα χέρι στην ανοικοδόμηση της κοινωνίας. Είναι οι λίγοι, οι έτοιμοι να αγαπήσουν και να πιστέψουν και που γι' αυτό δίδουν την αίσθηση, ότι η ελπίδα μπορεί να σιγοκαίει.

Αυτή, λοιπόν, η υγιής νεολαία εξεγείρεται ενάντια

στην ακινησία των μεγάλων, ενάντια στον τρόπο που εκφέρουν κρίσεις για μια πραγματικότητα, την οποία διακρίνουν από τελείως διαφορετική οπτική γωνία. Η σύγχρονη νεολαία πνίγεται, ποθεί για ανανέωση, κραυγάζει την ανυπομονησία της μπρος στη διστακτικότητα των μεγάλων ν' ανοίξουν τα παράθυρα προς νέους ορίζοντες. Η ίδια με τη στάση της απαντάει ΟΧΙ. Διαφωνεί όχι γιατί στο σύνολο της τουλάχιστο-την κατέχει αντιρρητικός παροξυσμός, αλλά εξεγείρεται όταν αντιλαμβάνεται πως η ασυνέπεια υπάρχει ανάμεσα στο λόγο και στην πράξη των ώριμων.

Μήπως όμως αυτή η επαναστατημένη νεολαία, είναι η έσχατη ειδοποίηση για την ανάνηψη και σωτηρία της ανθρωπότητας; Αυτό βέβαια θα το δείξει το μέλλον. Θα το δείξουν όλοι αυτοί οι νέοι που θα είναι οι άρχοντες του 21ου αιώνα, που ολοένα μας πλησιάζει.

Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν — και είναι όλη σχεδόν η παλαιά γενιά — πως η σημερινή «διεφθαρμένη» νεολαία θα καταστρέψει ολοκληρωτικά την ανθρωπότητα στον 21ο αιώνα· αλλά έχουν λά-

θος. Ξεχνούν, ότι, κάθε νέα γενιά, είτε «καλή», είτε «διεφθαρμένη» χαρακτηριστεί, αυτό οφείλεται στο περιβάλλον μέσα στο οποίο έπλασε την «πολιτεία» και τις προσδοκίες της. Δεν βλέπουν πως οι σημερινοί νέοι έπεσαν θύματα στα λάθη και στις αδυναμίες τους-στη φιλοδοξία, στον ατομικισμό στην ιδιοτέλεια — και πως είναι αυτοί που θα μείνουν για να σηκώσουν το σταυρό των αμαρτιών τους; Δεν καταλαβαίνουν ότι οι σημερινοί νέοι είναι αθώα θύματα; Πώς μπορούν λοιπόν να αμφισβητούν το μέλλον; Πώς μπορούν να μένουν τυφλοί και να μη βλέπουν πως η όλη «επανάσταση» των νέων, είναι η φωνή τους ενάντια στον αμφιταλαντευόμενο κόσμο που κληρονόμησαν και εκφράζει την επιθυμία τους για ένα νέο κόσμο, ειρηνικό και ανθρώπινο;

Βέβαια, είναι γνωστό το σύνθημα των νέων: «Θέλουμε ένα κόσμο χωρίς ηγέτες», που βρίσκεται χαραγμένο σε κάθε τοίχο και στις περισσότερες νεανικές καρδιές. Με αυτό όμως, δεν εννοούν πως ζητούν κατάλυση των θεσμών, αλλά απεναντίας ζητούν να καταλύσουν κάθε διαφορά και να υψώσουν τον γνήσιο άνθρωπο.

Πάει ο καιρός όπου ένα επιτήδριο μηδενικό απαιτούσε σεβασμό, επειδή κατάφερε να σκαρφλώσει σε μια καθέδρα.

Οι νέοι, αμφισβητώντας κάθε μορφή αυθεντίας, που προσαρμόζεται που συμβιβάζεται, θα αναδείξουν τους δικούς τους ηγέτες με κριτήρια την πίστη και την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο γι' αυτούς και τα παιδιά τους. Θα αγωνιστούν για να γκρεμίσουν όσα είναι αντίθετα με την ελεύθερη ψυχή τους. Θα δράσουν έχοντας ένα σκοπό· Να κατεδαφίσουν τα παλιά και τα σάπια και να χτίσουν καινούρια και γερά. Αυτή η ανούσια, η ακατανόητη και κτισμένη σε στενά πλαίσια ζωή, θα μείνει ως μια βαριά ανάμνηση. Η ηθική κρίση που υπάρχει τώρα θα καταλυθεί μια και θα λείψουν όσοι τη δημιούργησαν. Οι παλιοί θα φύγουν και θα μείνει μόνο η σημερινή νεολαία με τα νέα βλαστώματα της. Όσο για τους πραγματικά διεφθαρμένους· μια μειοψηφία, αλλά αρκετά θορυβώδης ώστε να προκαλεί ταραχές και να «χαίρει» έντονης κρίσης και παρεξήγησης όλη η σημερινή νεολαία, θα τους αποβάλει η αυριανή κοινωνία από το σώμα της, για να εξασφαλίσει αρμονική και ηθική συμβίωση μεταξύ των υπόλοιπων.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες, που αναφέρθηκαν πιο πάνω, θα επιφέρουν την πνευματική και κοινωνική αναγέννηση του ανθρώπου. Οι παλιές αξίες, επίσης, που είχαν περάσει κάποια κρίση, θα ξαναβρούν το παλιό τους κύρος. Η Χριστιανική θρησκεία-που συνεχώς εξαπλώνεται παρά την ηθική πτώση της εποχής μας-θα προβάλει λαμπρή και δυναμική. Άρχισε βέβαια από σήμερα να ξεπροβάλλει και να μαγνητίζει τους νέους-χαρακτηριστικό κάθε εποχής κρίσεως είναι η ανάγκη για πίστη σε μεγαλύτερο βαθμό από ότι σε άλλες εποχές. Μαζί με τη θρησκεία μό από ότι σε άλλες εποχές. Μαζί με τη θρησκεία θα προβάλει τότε ο άνθρωπος, με τις αξίες, τα ιδανικά του και θα σταθεί ξανά στο ύψος του «Ανθρώπου». Θα αποδεχτεί ο άνθρωπος, ευσυνείδητα, όσο ποτέ άλλοτε τις υποχρεώσεις του.

Η ιατρική, ή αστρονομία, η παιδεία και όλες γενικά οι επιστήμες θα αναπτυχθούν λόγω της ηρεμίας και της αρμονίας που θα επέλθει. Η ανάπτυξη θα προχωρεί ραγδαία, μα οι άνθρωποι θα κατέχονται λιγότερο από το φόβο και την αγωνία, της απειλής ενός πυρηνικού ή ατομικού πολέμου. Δεν μπορούμε, όμως, να πούμε πως στον 21ο αιώνα δε θα υπάρχουν πόλεμοι. Όχι! Οι πόλεμοι γεννήθηκαν μαζί με τους ανθρώπους, γι' αυτό και πάντα θα υπάρχουν. Ποτέ δε θα μπορούσαμε να προβλέψουμε την καταστολή των πολέμων, παρά μονάχα τη δημιουργία της αντίθεσης τους για τους πυρηνικούς πολέμους, παρά την απειλή της αποπυρηνικοποίησης τους. Όλοι οι νέοι σήμερα. Και παλιοί ασφαλώς, διαδηλώνουν την αντίθεση τους για τους πυρηνικούς και γενικά τους πολεμικούς εξοπλισμούς και εκφράζουν έντονη επιθυμία για αποπυρηνικοποίηση του κόσμου. Και κάποτε θα το καταφέρουν· ίσως σ' αυτόν 21ο αιώνα. Όσο για την τεχνολογική ανάπτυξη, αυτή θα αναπτύσσεται αναμφισβήτητα. Ίσως ο άνθρωπος ως τότε να φτάσει στον ήλιο. Κανείς δεν ξέρει και ούτε μπορεί να προβλέψει. Το μόνο που πιστεύουμε είναι ότι με την επαναφορά των

παλιών αξιών και ιδανικών, οι άνθρωποι θα ξεφύγουν από την παγίδα της υποδούλωσης στη μηχανοκρατία.

Άραγε όμως θα καταφέρουν, οι αυριανοί ηγέτες, να εξαλείψουν τον πόνο, την πείνα και την δυστυχία που υπάρχει σήμερα; Θα ήταν ουτοπία και μάταιο όνειρο αν πιστεύαμε πως όλα αυτά θα πάψουν να υπάρχουν. Όσο τέλειος κι αν θα είναι ο νέος αιώνας, καθημερινά θα πεθαίνουν εκατομμύρια από την πείνα και εκατομμύρια θα βασανίζονται και θα υποφέρουν. Είναι όλα αναπόφευκτα, λες και γεννήθηκαν μαζί με τον άνθρωπο. Ίσως και είναι το πιό πιθανό, να μετριάστουν αλλά σίγουρα όχι να εξαφανιστούν.

Σύμφωνα μ' όλα αυτά, οραματιζόμαστε στο νέο αιώνα, ένα κόσμο «ηθικά και αγγελικά πλασμένο». Και γιατί όχι; Οι δυνατότητες και τα κίνητρα με τη δημιουργία ενός νέου αιώνα-σαν αυτόν που περιγράψαμε-ακόμη υπάρχουν.

Μέσα από την Ιστορία της Ανθρωπότητας, βλέπουμε αλληπάλληλες πτώσεις και αναγεννήσεις.

Μετά από κάθε θάνατο ακολουθεί μια ανάσταση. Μετά από κάθε «Μεσαίωνα» ακολουθεί μιά «Αναγέννηση». Όλες οι ελπίδες έχουν επενδυθεί στη νέα γενιά. Όλοι προσδοκούμε να δούμε ένα αύριο καλύτερο απ' το σήμερα και το χθές.

Η ανθρωπότητα σήμερα κινδυνεύει και ο κώδωνας του κινδύνου έχει σημάνει σ' όλο το κόσμο. Οι νέοι αγωνίζονται πλάι στη παλιά γενιά, αλλά με ένα δικό τους τρόπο.

Αυτά τα επανειλημμένα ΟΧΙ, αυτές οι διαδηλώσεις, φανερώνουν πως η νεολαία μας δεν είναι παθητική και πως αγωνίζεται για να σώσει τον κόσμο που κληρονόμησε και να φτιάξει ένα νέο, ανθρώπινο κόσμο. Ένα κόσμο που να αξιώνει τους στόχους του, να φωτίζει τους ταξιδιώτες μέσα στο στίβο της ζωής και να αχνοφέγγει λαμπρή την πορεία τους.

Παντελίτσα Σωτηρίου Σ'2, Σοφία Λιασή Σ'2

Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Λευκωσία — Κύπρος

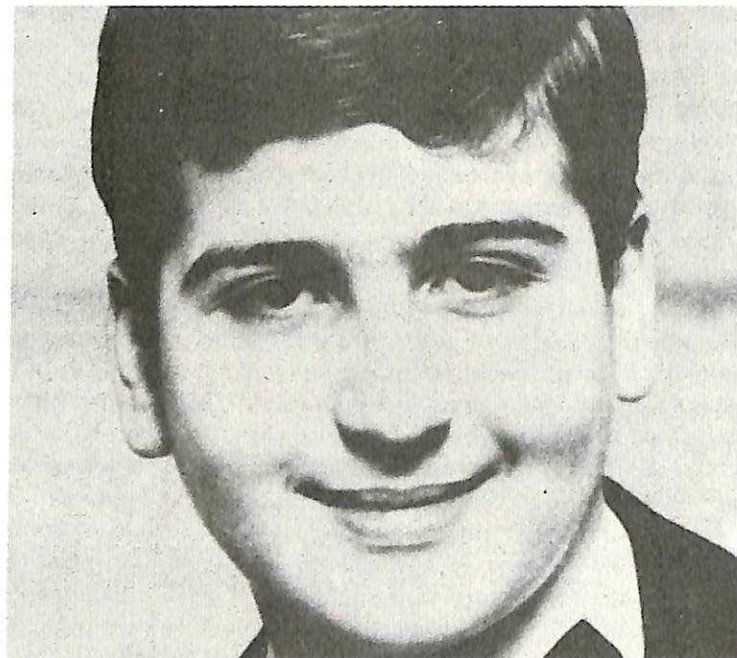
Εὐχαριστήριο

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἐκφράζει τίς θερμές εὐχαριστίες καί τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά της πρὸς τόν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Μιχ. Παπαβασιλείου γιά τή διάθεση ποσοῦ δραχ. πενήντα χιλιάδων (ἀριθ. 50.000) γιά τή βράβευση τῶν μαθητῶν Ἑρυθρόσταυριτῶν τῶν Σχολείων Ἑλλάδος, Κύπρου καί ξένων Χωρῶν, πού ἔλαβαν μέρος καί διακρίθηκαν, στόν προκηρυχθέντα διεθνή διαγωνισμό διηγήματος-δοκιμίου, μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Διεθνoῦς Ἑτους Νεότητος 1985.

Ἡ ἐπαινετὴ αὐτὴ χειρονομία τοῦ κ. Μιχ. Παπαβασιλείου, σέ συνδυασμὸ μέ τήν ἐκφραση παρόμοιων ἐκδηλώσεων, κατὰ τό παρελθόν, καί τήν καθιέρωση τοῦ εὐγενικοῦ ἐπάθλου του, ἀποδεικνύει τήν ἀπέραντη στοργή τῆς διδασκαλικῆς ψυχῆς του πρὸς τό Ἑλληνόπουλο, πού εἶναι τό ἰδανικὸ ὄλων τῶν Ἑλλήνων γιά τή δημιουργία μιᾶς εὐτυχισμένης αὐριανῆς Πατρίδας. Ἡ πολύτιμη καί πολύχρονη, μέ ἀκράδαντη πίστη, προσφορά του στήν ὑψηλὴ Ἑρυθροσταυρικὴ ἰδέα συγκινεῖ, κατευθύνει καί σφραγίζει τήν ἀνθρώπινη πορεία πρὸς τή δημιουργικὴ ζωή.

Τα τελευταία χρόνια, γίνεται και στη χώρα μας αξιόλογη προσπάθεια στον τομέα της μουσικής, ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους. Τα ωδεία και τα παραρτήματά τους, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδος, άρχισαν να συγκεντρώνουν ικανούς αριθμούς νέων παιδιών, που, με ιδιαίτερη προτίμηση στο πιάνο, το βιολί και την κιθάρα, μαθαίνουν μουσική.

Ακόμη πιά ευχάριστο είναι το γεγονός, ότι δεν μαθαίνουν μουσική για να γίνουν επαγγελματίες-όσοι βέβαια έχουν ιδιαίτερο ταλέντο και η επίδοσή τους το επιτρέπει, ίσως θα γίνονταν, αλλά, οι περισσότεροι, για να έχουν απλά μια πρόσθετη μόρφωση. Και αναμφισβήτητα η μουσική μόρφωση είναι πολύτιμη.

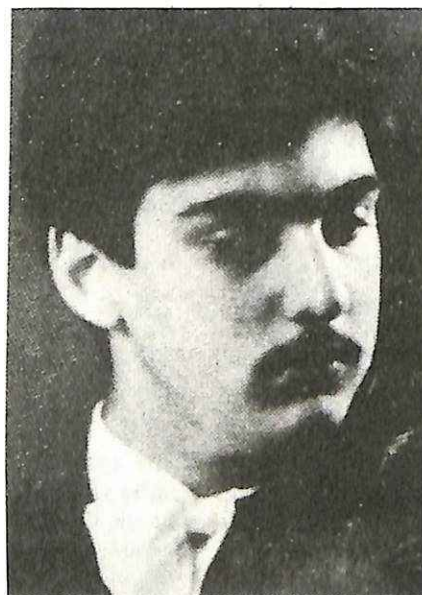
Ο Δημήτρης Σγούρος, ένα πραγματικό «παιδιά θαύματα»

Κάτι αρχίζει να κινείται

Φυσικά στην εποχή μας, τα νέα παιδιά δείχνουν ιδιαίτερη προτίμηση σε μουσικά είδη σύγχρονα, σε ρυθμούς νεανικούς. Το ρόκ κυριαρχεί. Είναι όμως αυτονόητο κάτι τέτοιο. Οι νέοι είναι ορμητικοί, κινητικοί, ζωντανοί και οι ρυθμοί της εποχής τους τους συναρπάζουν. Άλλωστε το ρόκ δεν είναι ένα μουσικό είδος απορριπτικό. Πολύ περισσότερο, αφού η αντοχή του στο χρόνο, από την εποχή του Έλβις Πρίσλεϊ και-αργότερα-των Μπίτλς, μέχρι τα σημερινά χέβυ μέταλ κ.λπ. δείχνει ότι κάτι έχει να πεί. Μάλιστα, τελευταία, γίνεται και εδώ μια προσπάθεια για τη σύνθεση κομμάτων ροκ με κάποια ελληνικότητα, που μισοαστεία-μισοσοβαρά, βαφτίστηκε «ποιμενικό ρόκ».

Η μουσική παιδεία όμως, δεν κλείνει τα παιδιά σε κάποια μουσικά γκέτο. Τα βοηθάει να αγαπήσουν και να κατανοούν όλα τα είδη της μουσικής, από την κλασική μέχρι την έξοχη δική μας βυζαντινή μουσική και από την πλουσιωτάτη δημοτική μας μουσική, μέχρι τις πιά μοντέρνες μουσικές εκφράσεις.

Σ' αυτή την έξαρση της προσπάθειας για μουσική παιδεία, σημαντική πρέπει να είναι και η συμβολή δυό νέων παιδιών, που προικισμένα με ξε-

Ο Λεωνίδας Καβάκος, ο μικρότερος βιολιστής μας

χωριστό ταλέντο, κατάφεραν όχι απλώς να γίνουν διαπρεπείς μουσικοί, αλλά πραγματικοί βιρτουόζοι, με διεθνή αναγνώριση και παγκόσμια καριέρα. Ο λόγος είναι φυσικά για τον πιανίστα Δημήτρη Σγούρο και τον βιολονίστα Λεωνίδα Καβάκο.

Κι όταν μιλάμε για συμβολή τους, εννοούμε φυσικά ότι το παράδειγμά

τους προκάλεσε το ενδιαφέρον και άλλων παιδιών. Δεν είναι δυνατόν να γεννιέται κάθε μέρα κάποιος Σγούρος ή κάποιος Καβάκος, αλλά σίγουρα, ανάμεσα στους πολλούς που μαθαίνουν μουσική, υπάρχουν και άλλα ταλέντα.

Ο Δημήτρης Σγούρος και ο Λεωνίδας Καβάκος, είναι -λένε πολλοί- «παιδιά θαύματα».

Μήπως όμως το «θαύμα» είναι η κλίση κάθε ενός από αυτά τα παιδιά και μετά η θέλησή τους για μελέτη, ώρες ατελείωτες η προσπάθειά τους να παρουσιάσουν κάποιο κομμάτι κλασικής μουσικής τέλεια και όχι ένα «θείο δώρο» κάτι που ακούγεται κάπως σαν επιφοίτηση! Στην εποχή μας, που τα θαύματα έχουν ξεπεραστεί πιά ίσως είναι πιά σωστό να αποδώσουμε ένα τέτοιο αποτέλεσμα στη μεγάλη «ανθρώπινη θέληση», που σίγουρα αυτά τα παιδιά έχουν.

Ο Δημήτρης Σγούρος δεξιότεχνος στο πιάνο είναι ένα αγόρι 17 χρόνων που όπως ο ίδιος επιμένει δε διαφέρει από τους συνομηλίκους του. «Ασχο-λήθηκα με το πιάνο τυχαία. Όταν ήμουν μικρός, περίπου 5 χρόνων, η μητέρα μου έκανε μαθήματα πιάνου και μια μέρα η δασκάλα της με ρώτησε αν θέλω να δοκιμάσω κι εγώ. Άφησα

προς στιγμήν τα παιχνίδια στη μέση και κάθησα στο πιάνο...», λέει ο ίδιος. Γρήγορα η κλίση του φάνηκε. Στα 12 χρόνια του ο Δημήτρης έδωσε το πρώτο του ρεσιτάλ και κατέπληξε. Η παγκόσμια κοινή γνώμη εξεπλάγη. Διάσημοι μουσικοί, μασέτροι, συνθέτες συνεργάστηκαν μαζί του και αποκόμισαν τις καλύτερες εντυπώσεις. Τον έχουν χαρακτηρίσει «Δώρο απ' το Θεό». «Την καινούργια ελπίδα στο χώρο της μουσικής για το μέλλον».

Ο βιολιστής Λεωνίδα Καβάκος είναι 17 χρόνων, γιός του επίσης βιολιστή Κώστα Καβάκου, μέλους της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Και ο Λεωνίδας είναι ένα από τα «παιδιά - θαύματα», αφού η δεξιότεχνία του στο βιολί και η μέχρι σήμερα φήμη του είναι τελείως δυσανάλογα με τη νεαρή του ηλικία.

Αν εγκαινιάζουμε τη μουσική μας σελίδα με τα δυό αυτά παιδιά-φαινόμενα, αυτό δεν γίνεται γίνεται για να καταδείξουμε ότι μας ενδιαφέρει μόνο η σοβαρή λεγόμενη μουσική. Γιατί πιστεύουμε ότι ολόκληρη η μουσική είναι σοβαρή και οι ετικέτες (κλασική, ελαφρά, μοντέρνα, δημοτική, κλπ) υπάρχουν μόνο για να ξεχωρίζουν τα είδη και όχι να τα αξιολογούν.

Θα προσπαθούμε κάθε μήνα, να έχουμε θέματα που να ενδιαφέρουν όλους. Θα προσεγγίζουμε δηλαδή με αγάπη κάθε μουσική εκδήλωση, σ' όποιο μουσικό είδος κι αν ανήκει. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε, ότι η Ελλάδα έδωσε στον κόσμο καλλιτέχνες με παγκόσμια ακτινοβολία, σε διάφορα είδη μουσικής. Έδωσε μιά Μαρία Κάλλας κι ένα Μοσχονά, αλλά και μιά Νάνα Μούσχουρη και ένα Ντέμη Ρούσο. Έδωσε ένα Μητρόπουλο, ένα Ξενάκη, αλλά και ένα Παπαθανασίου, ένα Χατζηδάκη, ένα Θεοδωράκη. Έδωσε μιά Αγνή Μπάλτσα κι ένα Κώστα Πασχάλη, και ακόμη, μιά Τζίνα Μπαχάουερ, μιά Βάσω Δεβετζή, και τόσους άλλους, που η μνήμη δεν τους ανακαλεί αυτή τη στιγμή. Άλλωστε η αναφορά τους δεν γίνεται αξιολογικά, αλλά απλά και μόνο για να καταδείχθει, ότι όλα τα είδη μουσικής έχουν συνδρομή στο μεγάλο αυτό Κοινωνικό έργο.

Κάθε μήνα λοιπόν, θα τα λέμε από εδώ... μουσικά. Και φυσικά, θα απαντάμε σε απορίες που τυχόν θα υπάρχουν, θα δίνουμε πληροφορίες όταν αυτό είναι εφικτό, θα ενημερώνουμε πάνω στη μουσική κίνηση και ζωή.

το Ταχυδρομείο μας

- **Κα Φωφώ Κιστήρα**, καθηγήτρια Οικ. Οικονομίας. Συμφωνούμε και παρακαλούμε να ενθαρρύνετε τα παιδιά να μας γράφουν. Το περιοδικό μας είναι πάντοτε πρόθυμο να αγκαλιάσει κάθε τους προσπάθεια.
- **Κον Αθαν. Μηλιώνη**, Αργυρούπολη Κιλκίς. Ευχαριστούμε. Δεν ήταν βέβαια δυνατό να δημοσιευθούν όλα. Αλλά όπως βλέπετε, κάναμε ότι μπορούσαμε.
- **«Συντροφιά μικρών φίλων»**, Βύρωνα, Αττικής. Και βέβαια μπορείτε να μας γράψετε. Αλλά όχι σαν συντροφιά. Ένας-ένας, γιατί σίγουρα έχετε πολλά να πείτε.
- **Κα Άρτεμη Αργυρίου**, Έδεσσα. Ευχαριστούμε για την αγάπη σας. Αρμόδιο για το θέμα των δύο κοριτσιών είναι το τμήμα Αδελφών, τό οποίο και θα σας απαντήσει.
- **Δήμητρα Μουρούζη**, Μικρή μας φίλη, το γράμμα σου μας έδωσε χαρά. Τα ποιημάτια σου δεν κρίθηκαν αυτή τη φορά κατάλληλα για δημοσίευση. Ίσως μιά άλλη φορά που θα μας γράψεις κάτι καλύτερο.
- **Αγγελική Παπαδημητρίου**, Βαλτεσινίκο. Οι καλοί φίλοι του ΕΕΣΝ σαν κι εσένα, μας στηρίζουν στην προσπάθειά μας. Το ποιήμα σου δεν κρίθηκε κατάλληλο για το περιοδικό. Μπορεί όμως, στο μέλλον, να μας στείλεις κάτι άλλο.
- **Κον Κώστα Καραμπούλη**, Κομπωτή Ξηρομέρου. Σας ευχαριστούμε για την αγάπη σας προς το περιοδικό μας και τον ΕΕΣΝ. Την υπόδειξή σας, τη λάβαμε υπ' όψη μας.

«Να προσφέρω...»

Σας γράφω για να σας ευχαριστήσω που με ξεχωρήσατε από τόσα παιδιά και με κάνατε μέλος του Ερυθρού Σταυρού. Πιστεύω να μπορέσω να βοηθήσω με τη μικρή μου συμβολική συνδρομή στο μεγάλο αυτό Κοινωνικό έργο.

Θα ήθελα μόνο να ήμουν μεγαλύτερος για να προσφέρω περισσότερα στους συναθρώπους μας.

Με αγάπη
Στέφανος Φουράκης
Πανασασίου 84
Ηράκλειο Κρήτης

«Ελπίδες...»

Αγαπητοί μου,
Με απρόσμενη χαρά και πραγματικό ενθουσιασμό δέχτηκα την επιστολή της Δ/ντριας του ΕΕΣΝ.

Το γεγονός ότι με τη βοήθεια του Θεού, μου απονεμήθηκε το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό δοκιμίου, όχι μόνο δικαίωσε μια δραστηριότητα του μαθητικού μου αγώνα, αλλά μου έδωσε ελπίδες. Ελπίδες για να συνεχίσω να συμμετέχω σε ομαδικές εκδηλώσεις, αλλά και ενίσχυση για την μεταγυμνασιακή μου σταδιοδρομία.

Γι' αυτό σας ευχαριστώ πολύ και σας εύχομαι καλή επιτυχία στην επίτευξη των στόχων σας.

Με φιλία
Σοφία Λιασή
Λευκωσία, Κύπρος

ΦΙΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΕΕΣΝ (ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1986)

1. Οι μαθήτριες Ευαγγελία Καραμπέκου και Μαρία Κατσάκου από το 7ο Γυμνάσιο Παγκρατίου επισκέφθηκαν τα γραφεία μας στις 13-11-86, για να συγκεντρώσουν πληροφορίες, στοιχεία και διάφορες φωτογραφίες για έκθεσή τους.

2. Ο εθελοντής Ερυθροσταυρίτης, David Spenser από τον Καναδά επισκέφθηκε τα γραφεία μας, κατά την παραμονή του στην Αθήνα, και συζήτησε με τους υπεύθυνους τις δυνατότητες, που παρουσιάζει ένα πρόγραμμα φιλικών ανταλλαγών (pen-pal) σε παγκόσμια κλίμακα.

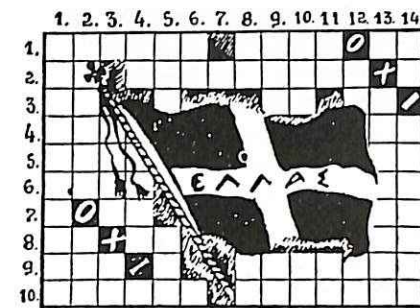
3. Η φωτογράφος του Συνδέσμου ΕΣ και Ε.Η. επισκέφθηκε στις... και... συζήτησε μαζί μας για τις διάφορες δραστηριότητες της Νεότητας και φωτογράφησε, νέας Ερυθροσταυρίτες της, μέλη του ΕΕΣΝ., επί το έργον.

Δηλαδή τη στιγμή που έκαναν δέματα τα διάφορα βιβλία, παιχνίδια ρούχα κ.λπ., για τα παιδιά της Καλαμάτας.

Ψυχαγωγία και πνευματικά παιχνίδια

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντια: 1) Νήσος γνωστή σέ μᾶς ἀπό τή ζωή τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη-τό πολεμικό πού δέχτηκε τήν ἐπίθεση τῶν Ἰταλῶν, πρίν κηρυχθεῖ ὁ πόλεμος (ὄνομα κύριο) — δηλητήριο, (δοτ.), 2) ἀγρολούλουδο. 3) λά... ντό (μουσική νότα) — μενεξέδες-ἐγώ... αὐτός (ἀντωνυμία), 4) τό μισό τοῦ τρία-παραδείγματος χάρη, 5) ὑποθετικός σύνδεσμος-ἐβδομήντα πέντε, 6) χοῖρος (θηλ.)-νότα εὐρωπ. μουσικῆς, 7) ἄρθρο (πληθ.) προσωπική ἀντωνυμία (ἀντεστραμμένη), 8) θά σᾶς θυμίσει ἀγώνα καί ἀντρεωσύνη, ἂν ἐνώσετε τά δύο αὐτά γράμματα μέ τ' ἄλλα δύο τῆς ἐπομένης λέξης (οὐσιαστ.) — τελικός σύνδεσμος, 9) ἐρωτηματική

ἀντωνυμία — μηχανήμα καλλιέργειας, 10) Ἀρχαία θεά προστάτιδα τῆς οἰκογένειας, ἡ ψηλότερη ὁροσειρά τοῦ κόσμου. Κάθετα: 1) «Ταῦτα δέ γέγραπται ἵνα... ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. Κ' 31), 2) οὐράνιο τόξο-ὄργανο ὁσφρησης 3) ὁ ἀριθμός 6, 4) δύο σύμφωνα τῆς κιμωλίας-δηλητήριο (δοτ.), 5) ὄργανο ἀκοῆς-ἀνέπαφα (ἐπίθ.), 6) ἂν βά-

λετε καί φωνήεντα θά γίνουν φρούτα πού τά διαφημίζουν οἱ μανάβηδες «πάρτε κρύα-κρύα...», 8) ἀρχικά πού φανερώνουν ὅτι ὁ στρατιωτικός δέν ὑπηρετεῖ πλέον-ἀόριστη ἀντωνυμία (οὐδ.), 9) προσθέστε δύο α καί θά σᾶς παρουσιαστεῖ ἡ πρωτεύουσα τῆς Φθιώτιδας ἂν προσθέσετε ἓνα α στήν ἀρχή κι' ἄλλο ἓνα στό τέλος θά ἔχετε ἐμπρός σας ἀρχαῖο πολεμικό ὄχημα, 10) χαϊδευτικό τῆς Εὐαγγελίας-ποιότητα, ἐξαιρετική, 11) ἀναφορική ἀντωνυμία (αἰτ.)-ΚΛ, 12) ὁποῖος (καθαρ.)-ἄρθρο, 13) ρῆμα πού φανερώνει τήν ἀρετή τῆς ὑπομονῆς (γ' πρόσ.), 14) εἰδικός σύνδεσμος-κωμόπολη τῆς Β. Ἠπείρου, γνωστή ἀπό τήν ἱστορία, πού τήν κατέλαβε ὁ ἐλληνικός στρατός στίς 22 Δεκεμβρίου τοῦ 1940 (ἀνορθόγραφη μέ ἓνα ρ).

Γειά σας

Εμεῖς οἱ μαθητές τοῦ 1/Θ Δημ. Σχολείου Γέφυρας Μπανιά Ναυπακτίας Αἰτωλ/νίας σας παρακαλοῦμε νά δημοσιεύσετε τήν σκάλα πού ετοιμάσαμε γιά τό ἐντυπο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ.

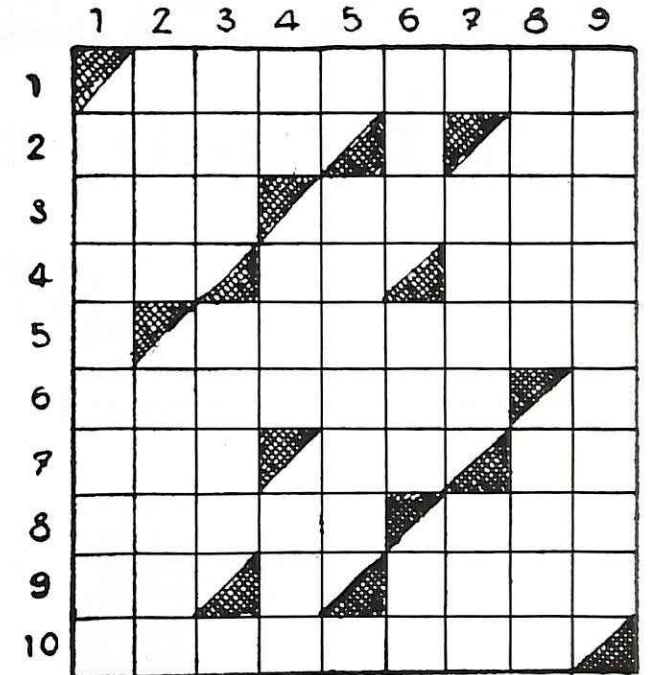
1. —
2. — —
3. — — —
4. — — — —
5. — — — — —
6. — — — — — —
7. — — — — — — —

1. Ἄρθρο
 2. Θεός τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων
 3. Αἴσθηση τοῦ ἀνθρώπου
 4. Οἰκόσιτο πτηνό
 5. Δερμαντική ἀρρώστια.
 6. Αἰμοσταγῆς βασιλιάς τῆς Παλαιστίνης
 7. Αὐτή διασχίζει ὁ μεγαλύτερος σιδηρόδρομος.
- Ἡ κάθετη λέξη εἶναι ὄνομα μυθικοῦ ἥρωα.

Σας ευχαριστοῦμε γιά τήν φιλοξενία
Οἱ μαθητές τοῦ σχολείου.

Καραμπούλης Κώστας
ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΤΟΥΝΑΣ — ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1) Ὅχι βεβαία (γεν.), 2) Πρόθεση, — ἀντιθετικός σύνδεσμος., 3) Ἐτσι ἀρχίζει συνηθισμένη ευχή (ουσ. πληθ.) — μᾶς κάνει νά ξεχνάμε (γεν. ἀντιστρ.), 4) Θεός τῶν Αἰγυπτίων, — 75 — γύρω ἀπ' αὐτά συνήθως ὑπάρχει ἐλονοσία, 5) Πετὰ με ξένα φτερά (αἰτ.), 6) Θαλάσσιο κῆτος — νότα (ἀντιστρ.), 8) Μ' αὐτό τρέφονταν οἱ Εβραῖοι στήν ἐρήμο, — οδηγώ — 9) ζή καί ὑπάρχει (ουδ.) — φιλονεικία, 10) Ἡ ναυμαχία τῆς δόξασε τό Θεμιστοκλή (αἰτ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1) Εξαιρετικός, 2) Πόλη τῆς Δ. Ἑλλάδας — καί μία τῆς Κιλικίας, 3) Θόρυβος — ἀφαιρεῖ, 4) Πρόθεση (ἀρχαία) — ἀναφ. ἀντωνυμία (ἀρχαία) — τά γράφουν οἱ εφημερίδες 5) Τήν ἔχετε μπροστά σας, 6) Αἴσθησις — ὑπομονετικό ζῶο (κλητ.) — ὑποθετικό, 7) Υἱοθετημένα — μισή ἀρνήσις, 8) ἀφανέρωτο — «τά ... τοῖς ἀγίοις», 9) Το φῶς τῆς σελήνης.

Δύο τεμπέληδες κάθονται σ' ἓνα παγκάκι στό πάρκο.

- Τί θά κάνουμε αὐριο ρωτάει ὁ ἓνας.
- Θα στρίψουμε ἓνα νόμισμα, λέει ὁ ἄλλος, κι ἂν ἐρθεῖ κορώνα θά παίξουμε τάβλι ἂν ἐρθεῖ γράμματα θά πέξουμε πρέφα.
- Κι ἂν πέσει ὀρθό, λέει ὁ ἄλλος
- Τότε θά πάμε νά δουλέψουμε.

Λέει στον Τοτό ἡ μαμά του:

- Πήγαν νά δεις ἂν ὁ κύριος Νίκος ὁ Χασάπης ἔχει ... χοιρινά ποδαράκια.
- Ὑστερα ἀπό λίγο γυρίζει ὁ Τοτός καί ἡ μαμά τον ρωτάει
- Τί ἐγίνε εἶχε;
- Δέν ξέρω μαμά, φοροῦσε παπούτσια.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ εὐτυχία, ἡ δυστυχία καί ὁ χρόνος

Το ἔχει πει ὁ μέγας ἀρχαῖος Ἕλληνας φιλόσοφος Ἀριστοτέλης:

«Ὅπως ἓνα χελιδόνι ἢ μία ωραία μέρα δέν φέρνουν τήν ἀνοιξη, ἔτσι καί μία μέρα ἡ λίγος χρόνος δέν φέρνουν τήν εὐτυχία ἢ τήν δυστυχία».

Ὁ θάνατος τοῦ Θαλῆς τοῦ Μιλήσιου

Ὁ ὀνομαστός ἀρχαῖος φιλόσοφος Θαλῆς ὁ Μιλήσιος πέθανε, καθώς λένε μερικοί ἀπό τύφο, στήν διάρκεια κάποιας Ὀλυμπιάδας. Ἄλλοι υποστηρίζουν ὅτι πέθανε ἀπό...ηλίαση, ἐπειδή παρακολουθοῦσε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες μέ τό κεφάλι τοῦ ἀκάλυπτο.

Ὅταν οἱ νόμοι γίνονταν... Θηλειά

Στήν ἀρχαία Λοκρίδα ὁποῖος ἤθελε νά προτείνει ἓναν καινούριο νόμο ἦταν ὑποχρεωμένος νά περάσει στο λαιμό του... μία θηλειά! Ἀν ὁ νόμος πού πρότεινε δέν ψηφίζοταν τελικά, αὐτός πού εἶχε κάνει τήν πρόταση στραγγαλιζόταν ἀμέσως! Αὐτό εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά μὴν προταθοῦν νέοι νόμοι γιά διάστημα... 200 χρόνων!

Ἀγγελική Καρποδίνη
Μαθήτρια 42ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πειραιᾶ

Ἐρυθροσταυρίτη δόσε ἐλπίδα στόν πᾶσαντα συνάνθρωπό σου πού εἶναι ἀνάπηρος ἢ κινδυνεύει ἡ ζωή του.
Μπορεῖς νά τόν βοηθήσεις μέ τή προσφορά σου σάν Δωρητής σώματος.

Ἐπιτροπή Δωρητῶν σώματος Ε.Ε.Σ.
Κεντρικά Γραφεῖα Ε.Ε.Σ. - Λυκαβηττοῦ 1 - τηλ. 3813565

1.	—								
2.	—	—							
3.	—	—	—						
4.	—	—	—	—					
5.	—	—	—	—	—				
6.	—	—	—	—	—	—			
7.	—	—	—	—	—	—	—		
8.	—	—	—	—	—	—	—	—	
9.	—	—	—	—	—	—	—	—	—

1. Το πρώτο γράμμα της αλφαβήτου
2. Με αυτό υποθέτω
3. Συμπεραίνω
4. Τούρκος αξιωματούχος
5. Στα ελληνικά το LOVE τι θα πεί;
6. Υψηλός τίτλος
7. Αυτός στο Νοσοκομείο.
8. Ποιές αποφεύγουμε
9. Συνκοινωνιακό Μέσο

1.	—						
2.	—	—					
3.	—	—	—				
4.	—	—	—	—			
5.	—	—	—	—	—		
6.	—	—	—	—	—	—	
7.	—	—	—	—	—	—	—

Θεοδώρα Ζιάκα
Κιλκίς

1.	—							
2.	—	—						
3.	—	—	—					
4.	—	—	—	—				
5.	—	—	—	—	—			
6.	—	—	—	—	—	—		
7.	—	—	—	—	—	—	—	
8.	—	—	—	—	—	—	—	—

Κάθετα

Σταύρος Βήχος
Μαθητής, Αλιβέρι, Ευβοίας

1. Ψηλό βουνό
2. Ήρωας του 1821 (Αιτ.)

Ο ηλεκτρολόγος χτυπά το κουδούνι ενός σπιτιού όπου τον φώναξαν για μία βλάβη και το ρεύμα του δίνει ένα γερό τίναγμα.

— Α, αναφωνεί χαρούμενη η σπιτονοικοκυρά που έτρεξε να ανοίξει. Βλέπω πως εντοπίσατε κίολας το βραχυκύκλωμα!

Ἐνα εργοδότης: «Θα σε προσλάβω και στην αρχή
θα σε πληρώνω ανάλογα με την αξία σου. Δέχε-
σαι:»

— Υπάλληλος: «Σύμφωνοι! Μπορεί όμως να πληρώ-
νει τόσα πολλά η εταιρία;»

Δάσκαλος: Θα πρέπει να καλέσω τον μπαμπά σου να με δει.

Κόρη γιατρού: Θα το μετανιώσετε. Χρεώνει 2.000 δραχμές την επίσκεψη!

Μπαμπάς: Τι είπε η δασκάλα όταν σε άκουσε να παίζεις πιάνο;

Γιός: Ότι θα μου αγοράσει τύμπανο!

Αγγελική Καρποδίνη
μαθήτρια 42ου Δημ. Σχολείου
Πειραιώς

Μια μεγάλη απώλεια

Στις 15 Νοεμβρίου κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Ζωγράφου, ένα παλαιό και εκλεκτό μέλος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, η Επιθεωρητής εθελοντής αδελφή Πόπη Καστρακίδου.

Το Σώμα των Αδελφών του Ερυθρού Σταυρού, έχασε έτσι ένα παλαιό και εκλεκτό μέλος του.

Η Πόπη Καστρακίδου ξεπαι-
δεύθη το 1947 υπό του Ε.Ε.Σ. ως
εθελοντής Αδελφή εις τα Τρίκαλα
Θεσσαλίας.

Προσέφερε εθελοντικώς και χωρίς διακοπή τις υπηρεσίες της. Το 1948-49 υπηρέτησε εις το 429 Στρατιωτικό Νοσοκομείο των Τρικάλων, με υποδειγματική αγάπη και αφοσίωση. Εις το Κέντρο Υγείας για το εμβόλιο BCG.

Έλαβε μέρος ως μέλος σε αποστολές του Ε.Ε.Σ. διανομές ιματισμού και τροφίμων σε διάφορες περιοχές της Θεσσαλίας 1950-1960. Η εξαιρετική απόδοσή της σ' όλους τους τομείς της εργασίας παρεκίνησε τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό να της εμπιστευθεί την επιτήρηση και παρακολούθηση των μελλουσών βοηθών Αδελφών κατά την διάρκεια της πρακτικής τους Νοσηλευτικής εξασκήσεως.

Η Πόπη Καστρακίδου με την επιθυμία της να εξαπλώσει την φιλάνθρωπο δραστηριότητά της, και επιδεικνύοντας έτσι τις οργανωτικές της ικανότητες, μετέβαλε το σπίτι της σε Ιατρικό Κέντρο εφοδισμένο με όλα τα αναγκαία μέσα όπου και ήτο ακόμη ο τόπος διαμονής της ενασχασίας.

Συγχρόνως το 1957 μπόρεσε να δημιουργήσει και να εγκαταστήσει στα Τρίκαλα ένα κέντρο Αιμοδοσίας το οποίο επίσης εδωρήσε στον Ε.Ε.Σ. και στο οποίο προσέφερε εθελοντικώς τις υπηρεσίες της.

Τέλος την ίδια χρονιά και νέες

*Η Πόπη Καστρακίδου με τη στολή
που τόσο αγάπησε*

δωρεές της προσετέθησαν στις ήδη υπάρχουσες. Αίθουσα διδασκαλίας και διαλέξεων, ξενώνας, τόπος παραμονής και νοσηλείας.

Η Πόπη Καστρακίδου προσέφερε στην πόλη και την περιοχή των Τρικάλων τις πολύτιμες υπηρεσίες της επί 38 συνεχή έτη εργαζομένη καθημερινώς εις τα ιδρύματα που ή ίδια εδωρήσε.

Εισ ανταμοιβή για τις υψηλές
ηθικές αξίες και την όλη εργασία

της ο Ε.Ε.Σ. το 1967 απέδωσε εις την εκλεκτή και διακεκριμένη εθελοντή αδελφή τον τίτλο της ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ Αδελφής συνοδευόμενο από μετάλλιο και συγχρόνως ο Δήμαρχος Τρικάλων της απένειμε το χρυσούν μετάλλιο της πόλης αυτής.

Έλαβε τον Αργυρόν Σταυρόν ευποιίας, επιμήθη από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό με τον αργυρούν Σταυρόν Ε.Ε.Σ. και το χρυσούν μετάλλιο Αθηνάς Μεσσολωρά για τις μετ' αφοσιώσεως και επί μακρόν παρασχεθείσες πολύτιμες υπηρεσίες.

Και τελευταία έλαβε την διεθνή ανωτέρα τιμητική διάκριση, το μετάλιο Φλωράνης Ναϊτγκέιλ το οποίο εστάλη από την Γενεύη.

Το Σώμα Αδελφών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και η Διεύθυνση Νοσοκόμων προσεύχονται στον Αγαθό Θεό που δέχθηκε την ωραία ψυχή της να την αναπαύσει.

Το παράδειγμα του βίου της και η κοινωφελής δράση της θα φωτίζει τις εθελοντές αδελφές του Ερυθρού Σταυρού.

Αιωνία της η μνήμη

Το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού συνελθόν εκτάκτως επί τη θλιβερή αγγελία του θανάτου της

Επιθεωρητού Εθελοντού Αδελφής Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Τμήματος Ε.Ε.Σ. Τρικάλων, προέδρου της Εφορείας Εθελοντών Αδελφών και Μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του ως άνω Τμήματος, Μεγάλης Ευεργέτιδος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, υπηρετήσεως εθελοντικά τον Ε.Ε.Σ. Τρικάλων επί τεσσαρακονταετία

- 1) Να αναρτηθεί μεσίσιος η Σημεία του Ε.Ε.Σ. εις τα Κεντρικά Γραφεία αυτού.
- 2) Να αργήσουν τα γραφεία κατά την ώραν της κηδείας.
- 3) Να παρακολουθήση αυτήν Αντιπροσωπεία του Διοικητικού Συμβουλίου και Αδελφών.
- 4) Να κατέσθῃ στέφανος επί της σορού της μεταστάσης.

Εν Αθήναις τη 14η Νοεμβρίου 1986

**Ο Πρόεδρος
ΓΚΟΛΦ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ**

Ο Γεν. Γραμματέας
ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΥΛΙΔΗΣ

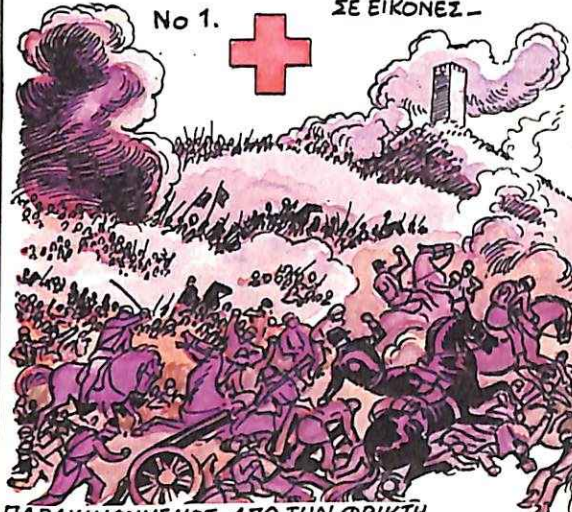
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

No 1.

ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ -

ΣΤΙΣ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1859, ΣΤΟ ΣΟΛΦΕΡΙΝΟ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΙΤΑΛΙΑ, ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΝ ΤΟΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΣΕ ΜΙΑ ΦΟΒΕΡΗ ΜΑΧΗ. ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ, ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ ΕΛΒΕΤΟΣ, Ο ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ, ΕΩΤΑΞΕ ΣΤΟ ΚΟΝΤΙΝΟ ΚΑΣΤΙΛΙΟΝΕ, ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΓΑΛΛΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ ΤΟΝ Γ'.

ΤΟΣΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΠΛΗΓΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΝΟΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ... ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΣΑΝ ΜΥΓΕΣ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΛΗΓΜΕΝΩΝ, Ο ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ, ΠΕΡΙΕΘΑΛΨΕ ΟΠΩΣ ΜΠΟΡΕΣΕ ΤΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ.

ΒΑΛΤΕ ΤΟΥΣ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ.

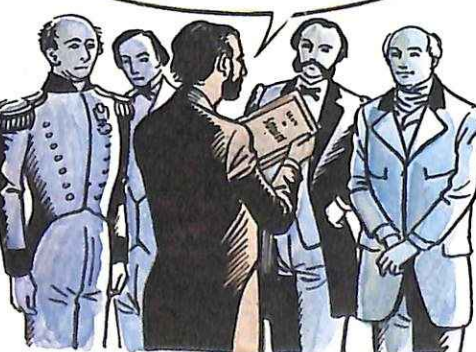
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΚΕΤΟΣ ΧΩΡΟΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΝΤΥΝΑΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΚΕ ΠΑΝΟ ΑΠΟ ΧΙΛΙΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΡΙΖΙΚΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΤΥΝΑΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. ΕΤΣΙ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ, Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΤΥΦΟΥΡ, ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΑΠΠΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΥΑΡ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΜΟΥΑΝΙΕ, ΔΗΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΝΤΥΝΑΝ.

ΚΥΡΙΟΙ, Η ΙΔΕΑ ΜΑΣ ΑΥΤΗ ΘΑ ΓΡΑΨΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΘΑ ΟΝΟΜΑΣΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΩ "ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΣΟΛΦΕΡΙΝΟ". Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΔΡΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΤΗΡΗΣΟΥΝ ΕΠΙΣΗΜΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΣΥΜΟΤΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ.

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΝΤΡΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΑΝ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 1863 ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΕΓΙΝΕ Η "ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ". (Δ.Ε.Ε.Σ.) ΤΟ 1864 ΥΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΩΝ ΠΛΗΓΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΜΑΧΗΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΝΑ ΕΜΒΛΗΜΑ. ΕΝΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΕ ΑΣΠΡΟ ΦΟΝΤΟ.

ΣΑΝ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΙ: INTER ARMA CARITAS.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΜΙΕΡ

* ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ